

திராவிடநாடு

மலர் 4

காஞ்சிபுரம் 10-3-1946

தொகுதி 47

மகாத்மாவால் கிடைத்த அனுபவம் மகா பெரிது!

(கைவல்யம்)

மகாத்மா என்றால் என்ன? யார்? எப்படி இருக்கவேண்டும்? அவர் சக்தி என்ன? எதைச் செய்வார்? எதைச் செய்து கொடுப்பார்? என்கிற விஷயங்களை ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மகா என்றால் பெரியது, ஆதமா என்றால் ஜீவன், மகாத்மா என்றால் பெரிய ஜீவன் என்பது அர்த்தம். மகாப் பிரபு, மகா வித்வான், மகா வீரன், மகா சிற்பி, மகா உபாத்தியாயர், மகா போக்கிரி, மகா துஷ்டன், இவர்களைல்லாம் அவரவர்கள் தொழிலில் விசேஷப்பட்ட பெரியவர்களான தினால் மகா என்பதை முன்னால் வைத்துச் சொல்கிறோம். அது போலவே நமது மகாத்மா காந்தி அவர்களும் இராஜ்ய விஷயத்தில் பெரியவராக இருப்பதால், மகாத்மா காந்தி என்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லாவிதமகாத்மாக்களுக்கும் தங்கள் ஆலோசனை சக்தியாவது, பிரயத்தினைகள் மும்மகாத்மாக்கள் ஆகிய களேயல்லாமல், அவர்களுக்காக ஒரு கடவுள் சக்தியோ, ஒரு கடவுளோ அவர்கள் ஆதமாக்களில் புகுந்து கொண்டு இருக்கவில்லை. எல்லா ஜீவர்களின் ஆதமாக்களுக்குள்ளும் எந்தக்கடவுள் புகுந்துகொண்டிருக்கிறதோ அந்தக்கடவுள்தான் அவர்கள் ஆதமாக்களிலும் இருக்கிறதே.

எல்லா நாட்டிலும் மகாத்மாக்கள் உண்டு. அவர்களுடைய சிந்தனைச் சக்தியின் உயர்விற்கும், புத்தியின் மேன்மைக்கும் மக்கள் மதிப்புக் கொடுப்பார்கள். நமது நாட்டில் கொடுநீடு நிற்கமாட்டார்கள். கடவுள் அவதாரமென்றும், அருள் பெற்றவர் என்றும், கடவுள் பார்த்தவரென்றும், கடவுள் கூடப் பேசுகிறவரென்றும், வரப்பிரசாதம் கொடுக்கிறவரென்றும் கற்பித்துக் கொள்வார்கள். இதற்குக்காரணம், நமது ஜன சமுதாயத்துக்கு ஆலோசித்துப் பார்க்கும் புத்தியில்லாக்குறை மட்டுமல்ல, நம்முடைய சமய சம்பந்தமான எல்லாம் அப்படியே இருப்பதால்தான். அதன்படியே சாஸ்திர பண்டிதர்களெல்லாம் பிரசாரம் செய்தார்கள், இன்றும் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதே நமது உயர்ந்த சாதிதருக்கும், படித்தவர்களுக்கும் அனுகூலமாக இருக்கிறது. அந்த மனோபாவத்தை மேற்கொண்ட பழக்கமும், அந்தச் சம்பிரதாயத்தை ஒட்டி ஓர் மூடப்பதியும், நமது பூமியில் பல தூற்றாண்டு களாகத் தகாத வெறுப்புக்களும், அவற்றினும்கொடியதான உணர்ச்சியற்ற தன்மையும் நிறைந்து நிற்கின்றன. அதனால் அறிவின் வேர்கள் அழிக்கப்பட்டன. நமது நாட்டில் அறிவு பொதுவல்ல; தனி ஒரு ஜாதிக் கே உரியது; மற்றவர்களுக்குத் திட்டியாது என்று அறிவின் ஆணியேவையே அறுத்துவிட்டார்கள்.

மகாத்மா என்றாலே ரிஷிகள், முனிவர்கள், கடவுள் அருள்பெற்றவர்கள், கடவுள் பக்கம் இருப்பவர்கள், தேரில் தெரிந்தவர்கள் முதலியவர்களாக நினைக்கவே நாம் பழக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நமது சாஸ்திர இடிகாச புராணங்களில் நாம் தெரிந்த ரிஷிகள் அநேகர் முபல், நரி, சூம்பம், மான், பாம்பு முதலிய ஜந்துக்களிடம் உண்டானவர்கள். இவர்கள் கற்பனை விஷயங்கள் என்று நமது பண்டிதர்களுக்குக் கூடத்தெரிவதில்லை. உண்மையாக இருந்த ரிஷிகள், மகாத்மாக்கள் அறிவின் வியாபகத்திலும், சில ஒழுக்கங்களிலும் நமக்கும் அவர்களுக்கும் வித்தியாசமேயல்லாமல் மற்றவை எல்லாம் ஒன்றேயாகும். கதைகளில் வரும் மகாத்மாக்களெல்லாம் சமுத்திரத்தைக்குடித்தார், மலையை அழுத்தினார், தேவர்களைச் சபித்தார், எலும்பைப்பெண்ணுக்கினார், பெண்ணை முத்தியாக்கினார் என்று வர்ணித்தார்கள். இப்பொழுதுள்ள மகாத்மாக்கள்தான் அவர்கள். அப்படியாவண்ணிக்கமுடியவில்லை. ஏனெனில், முன்சொன்ன அரசு, புரோகித ஆகிய இவ்விருவரும் மகாத்மாக்களுக்கு மத்தியில் அறிவு என்னும் கமுகுபறக்கப் புறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக்கமுகு, கற்பனையும் பொய்யுமற்ற அழகி நாற்றம் மெடுத்துக்கிடக்கும் பிணத்தை யெல்லாம் தின்றும், வீசினதற்கு வருகிறது. கற்பனை மகாத்மாக்களுடன் மகாத்மாக்கள்தான் அவர்களைச் சேர்த்து நினைக்க இப்பொழுது வேறு மாதிரியாகவண்ணிக்கிறார்கள். வலதுபக்கம் படுத்தார், தாங்கினார், இடதுபக்கம் எழுந்தார், ஆச்சரியப்பட்டார், சிரித்தார், பரிசாசம்பேசினார், சாப்பிட்டார், உட்கார்ந்தார், பட்டினி இருந்தார் மென்மயிருந்தார் என்பவைகளைப்போன்ற அவருடைய சித்திய ஏற்பாடுகளைச் சன சமுதாயத்துக்கு ஆச்சரியமாகவும், அசியமாகவும் படும்படியாகப் பத்திரிகைகள் எழுதிக்கொண்டு வந்தால் கற்பனை மகாத்மாக்களுடன் மகாத்மாக்கள்தான் என் சேரமாட்டார்? அப்படிச் சேர்த்தவைத்திருக்கவேண்டுமென்பதானே நமது நாட்டுப்புத்தி சாலிகளின் எண்ணமும். அப்படிச் சேர்த்து வைத்திருந்தால்தானே உழைப்பாளியின் தோளில் வெகுசுலபமாக ஏறிக்கொள்ளலாம்.

உண்மை உழைப்பாளிகளின் உழைப்பின் பலனை அனுபவிப்பதே நமது நாட்டுப்புத்திசாலிகளுக்குப் பேலான தொழில். தெய்வத்தின் பெயர் சொல்லி மனிதனை மனிதன் அடக்கி ஆளுவதும், மகாத்மாக்களை முன் நிறுத்திச் சுவாழ்வு வாழ்வதும் நமது நாட்டு அனுபவம். அந்த அனுபவங்கள் ஒருபுறம் இருக்கட்டும். இப்பொழுதோ பெரிய அனுபவத்தை மகாத்மாக்கள்தான் அவர்கள் காங்கிலில் போட்டுவிட்டார், இதில்தான் காசுபுராண அனுபவமல்ல. முன்னாலிருக்கும் அனுபவம். எந்தப்புத்திசாலியும் அடித்துத் துடைத்து ஆண்பேசும் அனுபவமல்ல. போன கதைபற்றிவிட்டது. இனிமேல் ஒற்றமையாக இருந்து நடக்க வேண்டிய காரியத்தைப் பார்ப்போம் என்று தந்திரமாக எமாந்து நிற்கவைக்கும் பேச்சால் பதியுங்கிறோம். மனமுடைய மனம் தரும் மனமுடைய அனுபவம். இந்த அனுபவம் எல்லாருக்கும் முன் நிற்பது போலவே பார்ப்பனர் முன்னாலும் நிற்கிறது. அவர்களில் மேதாசிகள் உண்மைக்கு ஏன் பரிந்து பேசவில்லை என்றால், ரிஷிகளென்றும், முனிவர்களென்றும், மகாத்மாக்களென்றும் கற்பிக்கப்பட்ட பீடங்களிலிருந்து தான் அவர்கள் விவகாரங்கள் புறப்படுகின்றன. உண்மைக்குப் பரிந்து பேசினால் அந்தப்பீடங்கள் பொய்யாகிவிடுமென்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அதுமட்டுமல்ல, ஒரு கூட்டம் முழுதும் சேர்ந்து யாதேனும் ஒரு குறுகிய நோக்கத்திற்குத் தம்மைப்பயிற்சி செய்துகொள்ளுமாய் பிறகு அதையே தளவிடாமல் காத்து, அதற்கு உண்மை செலுத்த வேண்டுமென்பதும், செலுத்துவதும் அந்தக் கூட்டத்திற்கு லாபகரமாகிறது. இந்தப் பயிற்சியே ஜாதியக் கொள்கை. அது ஜனங்களுடைய உள்ளத்தைக் கவரும்போது தம்மக்கு இவையையும், குருட்டறிவையும் உண்டாக்குகிறது. இந்த ஜாதியக்கொள்கையின் காலம் பிரமாண்டமான சுயசலமும் செருக்கும் தலைப்பட்டகாலம். இந்தக்குணத்தைத் திருத்திச் செய்யும் பொருட்டுச் சாக்ஸ்தமான வேலை செய்வோர் இனி வரப்போகிற உண்மையான விடுதலை காலத்திற்குத் தகுதியில்லாது போவார்கள். இந்தக்குற்றத்தான் இராசகோபாலாச்சாரியாரின் மேல் சுமத்தப்படுகிறது. மனிதனுடைய உத்தமலட்சியம் பிறந்தால் ஆனந்தம் தோழில் முறையை உடையதால் அதற்குத் தக்கபடியே அவன் உத்தமலட்சியம் தன்நலம் ஆகிறது. பார்ப்பன ஜாதிக் தொழில்முறை ரிஷிகளையும், மகாத்மாக்களையும் உண்டாக்கி வைத்துக் காப்பாற்றித் தொழில் நடத்தவது இதை உக்கிரத்து இப்பொழுது முன்னிலிருக்கும் ஒரு அனுபவத்தால் எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

மதுரைப் பக்கத்திலிருந்து ஒரு பார்ப்பனப் பண்பையன் பள்ளியை விட்டுத் திருவண்ணாமலைக்கு வந்தான். பட்டினியாக்கக் கிடந்தான். அவனைப் பார்த்த தமிழ்ப்பாத்தேசிகள் ஆதரித்தார்கள், வளர்ந்தான், உயர்தாயிற்று. பிறகு தமிழ்ப்பாத்தேசிகளைத்தான் காரியத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டான்; மடமாச்சு; சொத்தாச்சு; மகாத்மா ஆனார்; ரிஷியானார்; மடமுன்சொத்தம் ரிஷியுடையது? பொதுவானது? என்ற ரியாயம் வந்தது. கோர்ட்டில், தாச்சுப்பாத்தித் துதனக்கென்று ரிஷிசொல்லச் சொத்துப் பூராவும் ரிஷிக்கே ஆயிற்று; ரிஷி, தன் தம் பிடியமடாதிபதியாக்கிச் சொத்தை யெல்லாம் தன் தம்பிக்கே எழுதி வைத்தவிட்டார். அவர் தான் திருவண்ணாமலை மணமகர் ரிஷி என்ற விளக்குகார். பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளும், எழுத்தாளர்களும் போற்றிப் புகழ்கின்றன. வன்? அது அவர்கள் ஜாதிக் தொழில். பொய்யாக நடித்துப் பொருள்சேர்த்துத் தம்பிக்கு எழுதிப் பார்ப்பனமடமாக்குவதுதான் ரிஷித்தன்மையா? இப்படியேதான் ரிஷிகளும், மகாத்மாக்களும், உண்மையைக் கண்டவர்கள் தான் ரிஷிகள் மகாத்மாக்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். நமது மகாத்மா வார்தாவிருந்து உண்மைச்சுடரைக் கொடுத்தினார். அது இங்கே புகையாகச் சூழ்ந்து, அந்தப்புகை கண்ணைக் கெடுத்து விடுமோ என்று பயந்து குப்புறப் படுத்தார்கள் சிலர், படுப்பார்கள் சிலர், அது எப்படியோ போகட்டும். பின்னால் வருவதை முன்னாலே சொல்லும் சிந்தனாச்சிந்தனை. வேரா பெரியார் அவர்களுக்கு இருக்கிற தென்பதை இந்தச் சம்பவமூலக்காட்டுகிறது. எப்படியெனில் தென்னாடுக்காரதியப்பிரசாரம் சந்தி சிரிக்கும் நாள் தூரத்தில் இல்லை. அதை மக்கள் உணர்ந்துகொண்டு தங்கள் தவறுக்கு வருந்தும் நாளும் தூரத்தில் இல்லை என்றார்.

இத்தனைக்கும் காரணம் நமது நாட்டில் கற்பனை ரிஷிகளையும் காரியத்திற்காக மகாத்மாக்களையும் புத்தியும், படிப்பும் இருவற்றிடத்தையல்லாமல் மக்கள் அனுபவத்திற்கு வேண்டிய அறிவின் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை. முகம்மதியர் அரசாள ஆரம்பம் செய்வதற்கு முன்னாலான தேசத்திய ஆல்பிரினி என்பவர் தேசமெங்கும் யாத்திரை செய்து நமது தேசத்திற்கும் வந்தார். அவர் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவர். அவர் சமஸ்கிருதத்தைக் களைப் பயின்று நமது சாஸ்திரங்களையும் மக்களையும் செவ்வையாகத் தெரிந்த கொண்டார். இத்தகைய அடுத்த பக்கம் பார்க்க

★ அடிமையை ஒழித்த ஆபிரகாம் லிங்கன் ★

[கெடுஞ்செழியன்]

மக்கள் நடமாட்டமில்லாத சிறு நூர். ஆங்காங்கு இடம்விட்டுச் சிதறுண்டுகிடக்கும் சிறுசிறு குடிசைகள். அவற்றிலிடையே குடிசைகளும் நுழைந்து செல்லும் மனித உருவம். மேலுடையுள் கீழுடையும் இல்லாமல் அளவுகுறைந்து ஆறு அங்குலமாக இருக்கும் கால் சட்டையை அணிந்த நீண்டு வளர்ந்த வனப்பற்ற தோற்றம். கையிலே தபாற்கட்டிகள் நிரப்பிய வைக்கோல் தொப்பி. இவ்வாறு தன் கோற்றத்தைப்பற்றிக்கவலைகொள்ளாது பாடுபட்டுப் பாட்டாளிபோலவும், வன்னிலத்திற்கேற்ப வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்ட வல் லினைஞன் போலவும் காணப்படுகின்ற அந்த உருவம் யார்? ஏர்பிடித்த கையாலே பின் கோலேந்திய கொற்றவன்! ஆம்! மிடியிலே தோன்றி எடையாது நாடறிந்து, பட்டம் கல்வி பெறாது பாராளுமன்றம் ஏறி நாட்டுத் தலைவனான ஆபிரகாம் லிங்கன்! பின்னால் அவெரிக்க-குடியரசின் பதினாறுவது சிலைவாகை ஆகப்போகும் ஆபிரகாம் லிங்கன் தான்! மக்கள் செருங்கு அருவருக்கும் அழகற்ற உருவம் என்றாலும், அறிவு விதைகளை அமெரிக்க நாட்டிலே தெளித்து அயவடைகண்ட ஆண்டுகை வலிவ் டனுக்குப் பிறகு அதுகூடும் கண்டறியாத குண்டுமணியைப் குப்பை மேட்டிலே கண்டது அமெரிக்கா. ஆபிரகாம் லிங்கனை அமெரிக்கா மறக்கமுடியாது. அமெரிக்காவுக்கு ஆபிரகாம் லிங்கன் செய்த செய்துகரிய செயலையிட மிகவாகை தந்த அமெரிக்கத் தலைவனும் இதுகூடும் செய்ததில்லை. கிழக்கும் மேற்கும் என்றும், வடக்கும் தெற்கும் என்றும் பிளவுபட்டுப் பிரிந்து போக இருந்த அமெரிக்காவை 'ஐக்கிய நாடுகள்' (United States) என்ற நிலை ஏற்படுத்தி உறுதிப்படுத்திய பெருமை லிங்கனைச் சார்ந்தது. பண்பிலும் பழக்கத்திலும், நீதியிலும் நேர்மையிலும், அறிவிலும் தெளிவிலும், முயற்சியிலும் உயர்ச்சியிலும் புகழ்படைந்த பெரியோர்களின் பெயர்கள் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டுப்போது எந்தப் பெயரும் ஆபிரகாம் லிங்கனைக் காட்டிலும் மிக்க ஒளியை உமிழாது.

ஏழ்மையிலே பிறந்து, உழைப்பால் உயர்ந்து, ஏற்றம் அடைந்து தங்கள் புகழொளியைப் பாடுவதும் பரப்பிய பெரியோர்கள் பலர் இருந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஏறிவழிகாட்ட ஏற்றம் அடைந்தோராவர். ஆனால் லிங்கனின் ஏற்றத்திற்கு இளமையில் அத்தகையவாய்ப்பும் ஏற்படவில்லை. பொன்னினைப் பொருள் குவியும் அமெரிக்காவில் தான் ஆபிரகாம் லிங்கனுக்கு ஏற்பயில் ஏதுவிலை. விஞ்ஞானம் வளர்த்தோடங்கிய நூற்றாண்டில்தான் பள்ளிபுகுவழியேற்படவில்லை அந்த அளவுக்கு ஏழ்மை லிங்கனைத் தழுவி யது. அவன் கந்தையோ தன் பெயரையே எழுத்துக்கூட்டத்தெரியாத அளவுக்கு எழுத்தறிவில்லாத வன். வாழ்க்கை நடத்திய இடமேர் வன்புலம். உலகம்போற்றும் குடியரசு நாட்டுத் தலைவன் பிறந்த இடம் குச்சிவிட்டு, கற்பாறை பைச் செதுக்கிக் கட்டுமாடாக அமைத்திருந்த தளமும், கண்ணாடிக் கதவின்றிக் கழிகளால் ஆன சாளரமும் அமைந்தவிட்டில்தான் ஆபிரகாம் லிங்கன் 1809ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 12-ம் நாள் கெண்டிக் மண்டலத்தில் பிறந்தான். லிங்கனோடு வன்புலத்தை

விளையல்லாது அல்லது மிக்க குறைந்த விலைக்கு வாங்கி உழுது பயிரிட்டு வளமுள்ள நிலமாக்கி அதனை விற்றுப் பொருளிட்டும் கொழிந்த நடவடிக்கை தந்தைக்குப் பிறந்த கனயன் எப்படி ஏடுபயில் இயலும்? சென்னை கிண்டலத்தில் பண்படுத்திய புழன்மையப் பத்து பீப்ப விஸ்கிக்கு நான்குபுது குயர் விற்றுவிட்டு வேரோடு களர்நிலத்தை வங்க முயன்றான் லிங்கனின் தந்தை. ஓடும் மூலம் இடம் விட்டுப் பெயர்போது விளங்கிப்பிப்பாக்கனார், விட்டுப் பொருள் என்ற ஆற்றினை வெள்ளப் பெருக்கால் கசிழக்கப்பட்டன. சேவையான பொருள்களை மாட்டும் வாடகைக்குப் பெற்றுக்கொண்டு லிங்கனும் அவன் புருமைக் தங்கைபுர்தாய் தந்தையோடு ஒரு வாரம் கால் நடையாகக் கட்டுகட்டு சென்று புதர் மண்டியிருந்த புது நிலத்தில் குடியேறினார்கள்.

"கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது அதனினுங் கொடிது இளமையில் வறுமை" என்பதற்குணங்க வறுமை லிங்கனின் இளமையையே வாட்டியது. ஏழை விட்டில் பிறந்தவன் ஏழ்மையிலேயே இருந்த பழுவேண்டும், பிரபுக்கள் விட்டில் பிறந்தவன் பிரபுவாகவே மதிக்கப்படவேண்டுமென்று பிறவியின்மேல் ஏற்படுத்திப் பாடு எங்கனம் லிங்கனைக் கட்டுப்படுத்தாமல் இருந்திருக்கும்? புதிய நிலத்தில் சிறு குச்சி விட்டு கட்டுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த தந்தைக்கு விட்டின் முன்றலில் நின்ற பழங்கலை வெட்டிக் கழிகள் கச்செதுக்கி கொடுத்தான் லிங்கன். செதுக்கிய பரையின்மேல் விரிசு தோல்தான் லிங்கனின் படுக்கை. குடிநீர் கொண்டுவர ஒரு மைல் போகவேண்டுமென்று அதையும் இளைய லிங்கனே செய்ய வேண்டியிருந்தது. பள்ளிக்கூடம் இரண்டு மைல் தொலைவில் இருந்தது. பள்ளிக்குச் சென்றான் என்றும் படிக்கவியவில்லை. இதைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான் தம்பாக்கியோ ஏந்திப் பகல் முழுதும் வேட்டையாடி அந்தியில் குடிசை நிரப்புவான். வெயிலிலும் மழையிலும் இயற்கை அன்னையால் தாலாட்டப்பட்ட இளைய லிங்கன் நாளடைவில், உரு மாறினான். கன் அன்னை கொஞ்சி முத்தமிடவேண்டிய கையாட்கன்னம் மறத்து வனப்பிழந்திருந்தன.

லிங்கன் ஒன்பது ஆண்டு இளைஞன். அவன் அன்றிருந்த அருமை அன்னை இறந்துபட்டாள். பக்கத்தில் ஐம்பது மைல் தொலைவிற்குள் மருத்துவர் இல்லை. மருத்துவம் செய்ய இயலாப் பல் அன்னையை இழந்தான். அதைப்பற்றி வேறு யாரும் கவலை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. உழவன் மகன் லிங்கன் கானே அன்னையை இழந்தான்.

லிங்கனின் அழகுரல் அண்டை விட்டுக்கோ, ஆடல் பாடல்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் கனதனவான்களுக்கு, சீமான்களின் செவிக்கோ, எப்படி எட்டும்? பிரபுக்கள் விட்டு நாய்களோடும் பட்டால் நானாறு மைலுக்கு அப்பாலிருந்து மருத்துவர் வருவர். லிங்கன் உழைக்குப் ஏழை தானே! அவன் தான் கொஞ்சகலாசூரிய குக்கல் லவே. இறந்துபட்ட அன்னையின் உடலை எடுத்துச் செல்ல கட்டு முடான சுவப்பெட்டியைச் செய்யத் தந்தைக்கு ஒத்துழைக்கான். இறுதிக்கடன்றப்பாதியார் ஒருவரும் கிடைக்கவில்லை. அவன் தான் பட்டாளியாயிற்றே! எப்படி எளிதில் கிடைக்கக்கூடும். தந்தையின் வேண்டுகோளுக்குணங்கி எழுபது மைலுக்கு அப்பாலுள்ள ஒருபாதியாரைக் கு, வாழ்க்கையிலேயே வரைந்த முதல் முடங்கலை அனுப்பி வரவேண்டினான். பாதியாரோ போக்குவரத்து எளிதில் முடிக்க இயலாத அந்த நாளில் மூன்று திங்கள் கழித்துவந்தார். அன்னையைப் புதைகுழிக்கு எடுத்துச் செல்லத்தந்தையும், மகனும் அன்றி வேறுயாரும் உடன் வருவதற்கில்லை.

லிங்கன் தனது பத்தாவது ஆண்டைக் கழித்தபிறகு சாளரத்திற்குக் கண்ணாடிக் கதவு அமைந்த விட்டில் முதன்முதலாக வாழ வாய்ப்பு ஏற்பட்டது காரணம் மூன்று குழந்தைகளோடு கூடிய விகலையை லிங்கனின் தந்தை இரண்டாவது தடவையாக கண்ணாடி கொண்டதாலாகும். அவன் குடிசையை விடாக ஆக்கித்தந்தான். மற்றூன் பிள்ளைகளிடத்து எப்போதுமே சீறிவிழுவது என்பது சிறு பிள்ளைகளின் இயல்பாக இருக்க, லிங்கனின் சிறு பிள்ளை அத்தற்கு மாறுபட்டு விளங்கினான். இருள் குழந்திருந்த லிங்கனின் உள்ளத்தே ஒளியை எழச் செய்தான். வறுமையால் மறக்கடிக்கப்பட்ட பள்ளியிலே லிங்கன் மறுபடியும் நுழையச் செய்தான். அவன் தனக்கிருந்த இயற்கை அறிவின் துணையினால் ஆரம்பக் கல்வியை எளிதில் பெற்றுக்கொண்டான். அந்த ஆரம்பக் கல்வியைத் தவிர் வேறு எந்தக் கல்லூரிக் கல்வியையும் கண்டானில்லை. வாழ்க்கையே அவனுக்குக் கல்லூரியாக அமைந்தது. மற்றக் கல்லூரிகளில் எண்போர் ஏடுமூலம் நாட்டைக்கண்டனர். ஆனால் ஆபிரகாம் லிங்கனோ நாடோடியாக இருந்து நாட்டையே நல்ல முறையில் கண்டான்.

ஆபிரகாம் லிங்கன் பதினாறு ஆண்டு இளைஞனான வலுவெலும் பிணலாகிய உடற்கட்டு; நீண்டகை கால்கள்; ஆறு அடி நான்கு அங்குலம் உயரத்தோற்றம்; என்றாலும் அழகற்ற உருவம். இப்படிப்பட்ட

முறையில் லிங்கனை அவன் பதினாறு வது ஆண்டு ஏனையோர்க்கு அறிமுகப்படுத்தியது. ஆபிரகாம் லிங்கன் முதல் வேலையாக மக்களை ஆறு கடத்தும் ஓடக்காரனாக அமர்ந்தான். வாரம் ஒன்றுக்கு ஆறு வில் லிங் ஊதியம் கிடைத்தது. சிறிது நாளில் அவ்வேலையை விட்டகன்று வேறு வேலைகளிலுட்படத்தொடங்கினான். காரணம், ஓடமுதலாளியின் விட்டிலிருந்த நூல்கள் முழுதும் படித்துவிட்டபடியால் வேறு இடத்தில் வேலைசெய்தால் மற்றும் பல நூல்கள் படிக்கலாகும். என்ற அவா அவன் உள்ளத்தை உந்திப் புத்தம் புதிய வேலைகள் பார்க்கக்கொடங்கினான். கசாய்ப்பு வேலை, குதிரைகள் கண்காணிப்பு, தோட்டவேலை, நாட்டு மளிகை விற்பனை முதலிய பலவேலைகள் செய்தான். லிங்கன் படிப்பை விரும்பிய அளவுக்கு மக்களோடு அளவளாவிப் பழகத்தையும் விரும்பினான். லிங்கனின் பேச்சிலுள்ள நகைச்சுவை, நயப்பாடு, மற்றவர்களைப்போல் பேச்சும் நடிப்பும் பேச்சு, எதையும் அலசிச் கூறும் ஆற்றல், கதைகள் கூறும் திறமை ஆகியவற்றைக் கேட்டுணர்மக்கள் தோன் மொய்க்கும் நகைகள் போல அவனிடத்தில் கூடிவிடுவார்கள்.

லிங்கன் மக்களோடு அடிக்கடி அளவளாவி வந்த காரணத்தால் நாளடைவில் சொல்லாற்றலுடைய வகுை அரசியலிலே பங்கு கொள் (7-ம் பக்கம் பார்க்க)

மகாத்மாவால்

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ஒருடைய தத்துவசான்றிதம், கவித்திறமை, வாஞ்சாந்திரம் முதலியவைகளைப் புழங்குதார். ஆனால் பாரமக்களையும் பெண்களின் நிலைமையைப்பற்றியும் நன்றாகக் கூறவில்லை. தேக பலத்தாலும் புத்தியாலும் அவர்கள் மிகவும் வருத்தத்தக்க நிலையில் கீழாக இருந்தார்கள். கவனிக்கப்படாதபடி சிறுசிறுபார்க்கொள்ளும், எல்லாவிதங்களிலும் மிதிக்கப்பட்டு, அடக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தார்களென்றும் சொல்லுகிறார். சமுதாய வாழ்க்கையிலும், மதவிஷயங்களிலும், ராஜ்ய நிலையிலும் சரியானபடி அணிவகுக்கப்படாமல் ஏராளமான கூட்டத்தவர்கள் வருஷா வருஷம் கஜனி மகம்மதுவின் தலைமையில் பதையெடுத்துக் கொள்ள யடித்தவர்களைக்கண்டு துசுபோல் பற்றத்தோடினார்கள் என்று ஆல்பிரெனி சொன்னதை இராமதீர்த்தசொல்கிறார். அப்பொழுது இராம இராச்சியமே இருந்தது. இராம பஜனைக்கும் பிரார்த்தனைக்கும் குறைவே கிடையாது. இப்பொழுதிருக்கும் மகாத்மா அரைத்துண்டும் அதற்கு வேண்டியவைகளோடு இருந்து கொண்டு ஆட்டுப்பால் குடித்து அதற்கு வேண்டியவற்றையும் உண்டு கொண்டு இருக்கிறார். அந்தக்காலத்து மகாத்மாக்கள் அரைத்துண்டு கூட இல்லாமல் கோவணத்தோடு சருகும் காற்றுபுண்டு வந்தார்கள் என்று பண்டிதர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மகாத்மாக்கள் பெருகின நமதுதேசத்தில் இத்தனை காலமாக ஏன் ஒற்றுமையும் சமரசமும் கொஞ்சம்கூடக் காணப்படவில்லை?

காங்கிரசைப் பற்றிச் சுயமரியாதைச் சங்கத்திற்குக் கவலைஎன்ன? அதைப் பற்றி ஏன் எழுதவேண்டுமென்றால், எந்தக்கட்சிமெஜாரிட்டியாகுமோ அந்தக் கட்சியிடம் அரசாங்கம்போகும். அரசாங்க அதிகாரச்சட்ட திட்டங்களுக்கு எல்லாக்கட்சிகளும் கட்டுப்பட்டுவேண்டும். அதனால்தான் காங்கிரசைக்கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

உறையூர் எஸ். எம். எஸ். ஆர். பி.

சொந்தக் கைத்தறி கலாபுடவைகள் & 3-அகலம் தோத்திகள், சரிகை அங்க வஸ்திரங்கள்.

100, 80-நெ. நூலில் தயார் செய்யப்பட்டது. உத்திரவாதமுள்ள சாயம். உறுதியான-உடை; சுத்தமான-சரிகை, உயர்தரமான-ரகங்கள், நாணயமான விலைகள்.

S. M. S. R. பாலசுந்தரம், கைத்தறி ஜவுளி வியாபாரம், 34, பஞ்சவர்ணஸ்வாமிகோவில் தெரு, உறையூர் P. O. திருச்சி.

புராண காலப் பஞ்சத்தின் புதுமை

[நக்கீரன்]

பெரும்பேர் காரணமாக ஏறப்பட்ட பலவிதமான நெருக்கடிகளும் இன்னல்களும் ஒன்று சேர்ந்து நம் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சத்தை உண்டாக்கி, அதைச் சமாளிப்பதற்காக நம் நாட்டில் என்றும் இல்லாத உணவுப் பங்கிட்டு முறையும் ஏற்படும்படி செய்துவிட்டன. போர்முடிந்ததும் இந்தக்குறை தவிர்க்கப்படும் என்று பலரும் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாகப், போர்மேகம் கலைந்து நாட்டில் சமாதான ஒளி நிலவியதும்—வாக்கூடிய இந்நாளில்தான் உணவுப் பஞ்சம் தன் முழு வேகத்தையும் நாட்டில் பரப்பி, இதுசம்பந்தமாக உலகம் முழுவதும் பரப்பப்போடு செய்வதற்கும் நிலைமையையும் உண்டாக்கி விட்டது. எங்கும் இதே பேச்சாக இருந்துவருவதைக்காண்கிறோம்.

போர்முடிந்ததும் நம் நாட்டில், அதிலும் குறிப்பாகச் சென்னை மாகாணத்தில் முன்னையவிட இப்போது அதிக பஞ்சம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம், இம்மாகாணத்தில் ஏற்பட்ட புயல்கொடுமையும்—மழையின்மைமேயாகும். போர்ப் புயலிசுக்கிப் போதிய உணவிலாமல் தவித்த மக்கள், 'இந்தப்பொல்லாத போர் எப்போதொழியும்?' என்கள் பசிக்குப் போதிய உணவு எப்போது கிடைக்கும்? என்று எங்கி எதிர்பார்த்திருக்கும் சமயத்தில், இயற்கை தனது புயலைக் கிளப்பி, மழையைக் குறைத்து, விளைவ இல்லாமல் செய்துவிட்டது. புயலை அடக்கி, மழையைப் பெய்யும்படி செய்து, வயலை விளைவுள்ளதாகக் கி. வேண்டியதைவேண்டியபோதே செய்பவர்கள்—செய்ய வல்லவர்களாகப் பேசப்பட்டுப் வாறுவக் வள்ளல்களும் (கடவுளும்) வாளா இருந்து விட்டனர். 'ஆபத்தாந்தவர்கள்' அனாதைச் சாலைகள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள்கூட இந்தச்சமயத்தில் தங்கள் பத்தகோடிகள் பரிதாபத்திற்குரிய பசிக்கொடுமையினால் படாதபாடுபடுபட்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் பசிக்கே போதிய உணவு இல்லாத இந்த நிலைமையிலும்கூடப், பத்தகோடிகள் தங்கள் கடவுளுக்குச் செய்யவேண்டிய பூஜா காரியங்களைச் சிறிதும் குறைவின்றிச் சரிவாவே செய்து வந்தனர்—வருகின்றனர். என்றபோதிலும் 'அவர்கள்' 'இவர்கள்' பால் சிறிதும் கருணை காட்டவில்லை. கருணை காட்டாவிட்டாலும்போகிறது, காலமழைக்குக்கூடக் கதவடைப்புச் செய்து விட்டனரே! இதற்குக் காரணம் என்ன? கடவுளுக்குக்கேற்ற பக்தர் இல்லையா? அல்லது பக்தருக்கேற்ற கடவுள் இல்லையா? இவ்விருண்டில் எது உண்மை என்பது குறித்து நாம் இங்கு ஆராய்வில்லை; அது நம் முடைய வேலையல்ல.

மழையை வேண்டும்போது வருவிக்கவும் வேண்டாதபோது தவிர்க்கவும் முடியும் என்ற மனித அறிவையும், ஆராய்ச்சியையும் ஆதரித்து, அத்தகைய அறிவும் ஆராய்ச்சியும் உலகெங்கும் பரவி நாளும் மக்களும் செழிப்புற வேண்டுமென்ற துறையில் நம்பிக்கையையும் விரும்பத்தையும் நாம் மேற்கொள்பவர்களாதலால், மேற்கொள்வதும்படும்படி, முயற்சித்தால் முடியாததொன்றில்லை என்பதில் கருத்துள்ளவர்களுமாதலால், அவனருளால் அவனியைச் செழிப்பாக்கவும் என்று கருதுபவர்கள் அந்தச் 'செம்மையான பணியில்' ஈடுபட்டும், நாம் அதற்குக்

குறுக்கே நிற்கவில்லை. ஆனால், ஒன்றைமட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டால் இரக்கமுடியவில்லை.

பஞ்சம் இப்போதும்பட்டும் ஏற்பட்ட ஒரு புதுமையன்று. இதற்கு முன்னரும் பலதடவைகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நினைத்ததை நினைத்த அளவிலேயே செய்தமுடிக்கவல்ல அருள்வள்ளல்கள் இருந்த காலத்திலும் நம் நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எலும்பைப்பெண்ணைக்கிய—இறந்தவனை எழுப்பிய—ஊமையைப் பேசுவித்த—ஆண்பணைப் பெண்பணையாக்கிய—நஞ்சை அமுதாக்கிய—நரியைப் பரிபாகிய—முதலையுண்டபின்னைய மீட்ட—ஆற்றில் எட்டை எதிரே தும்படி செய்த—உலர்ந்த எட்டை நெருப்பிலிட்டுப் பச்சையாக எடுத்த—கல்லைக் கடலில் மிதக்கும் படி செய்த—எரிகின்ற சுண்ணாம்புக் காவையைத் தண்ணென்றிருக்கப் படி செய்த—யானை குதிரைகளை வானஊர்தி (Aeroplane) ஆக்கிய—பறைக்கதவினை அடைக்கவும் திறக்கவுஞ் செய்த—தேய்த்த முழங்கையையும் அறுத்த கூந்தலையும் உடனே வளரூப்படி செய்த—அருள்வள்ளல்கள் யிரோடு நடமாடிய காலத்திலும் ஒரு பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அப்படிப்பட்ட பஞ்சம்! இன்று ஏற்பட்டுள்ள பஞ்சத்திற்குக் கூறப்பட்டுள்ள காரணமே அன்று ஏற்பட்ட பஞ்சத்திற்கும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“மண்ணிர் மிசைவான் பொய்த்து நதிநீர் தப்பி மண்ணியிர்கள் கண்சாம்பி உணவுமாறி, மிகப் பெரும்பசி உலகில் வரக்கண்டு.....”

என்பது சேக்கிழார் வாக்கு. அதாவது:—மழையில்லாத காரணத்தால் காவிரியாற்றில் தண்ணீர் இல்லாது போகவே, கிளைச்சல் இன்றி, மக்கள் தாங்கமுடியாத பெரும்பசிக்கு ஆளானார்கள் என்பதாகும். இந்தப் பஞ்சம், பெரிய புராணத்திலேபேசப்படும் அப்பரும் சம்பந்தநர் ஒருங்குசேர்ந்து, ஊர் ஊராகச் சென்று அருள் மழை பெய்துவந்த காலத்தில் ஏற்பட்டதாகும். கொடியவை களைந்து நல்லவை 'செய்ய நா தனனுடைப்பெற்ற 'நல்லடியார்கள்' காட்டை வலம் வந்த காலத்தில் ஏற்பட்டது இப்பஞ்சம். இப்பஞ்சத்தைக் கண்ட சம்பந்தரும் அப்பரும், இதனை ஒழிக்க விரும்பினர். இந்த விருப்பம் அவர்களுக்கு எவ்வுறப்பட்டது? பசியால் வாடிக்கின்ற மக்களின் இரங்கத்தக்க நிலையைக் கண்டா? இல்லை. மக்கள் அனைவரையும் வருத்திய பஞ்சம், அண்ணல் தம் அடியார்களையும் தீண்டிற்றும். அடியவர்களின் பசிரோயைப் போக்க விரும்பிய அப்பரும் சம்பந்தரும், அம்மையப்பனை நினைந்த வண்ணம் 'ஆனந்த' நித்திரை செய்தனராம். அம்பிகைபாகன், அவர்கட்குக் கனவிலே தோன்றி, "இது கால மாறுபாடு என்றாலும், பசிரோய் உங்களைச் சிறிதும் பாதிக்காது, உங்களைச் சூழ்ந்துள்ள அடியவர்கள் பசியால் மெலிய யாம் சகியோம். பஞ்சம் நீங்கும்வரை, ஆலயத்தின் கீழ்ப் பீடத்திலும் மேற் பீடத்திலும் ஒவ்வொரு பொற்காசு வைப்போம். அதை நீங்கள் இருவரும் ஆளுக கொன்றாக எடுத்து, அடியவர்கட்கேற்பட்ட பசியைப்போக்குமின்" என்று கட்டினியிட்டார். அதன்படி ஆலயத்தில் பொற்காசு கிடைத்தது. அதைக்கொண்டு அரிசிவாக்கி அடியவர்களின் பசிக்கு அன்னமிடப்பட்டது பஞ்சம் தீரும்வரை, பொற்காசுகள் ஆலய பீடத்தில்

கிடைத்துவந்தன. பஞ்சம் நின்றதும் சிவனார் பொற்காசு வழங்குதலை நிறுத்திவிட்டார். இந்நிகழ்ச்சி, பெரிய புராணத்தில் திருநாசம் பத்தர் வரலாற்றில் காணப்படுவது. இதனை ஏன் இங்கு குறிப்பிடுகின்றோமென்பது, இன்று ஏற்பட்டுள்ள பஞ்சத்திற்கும், அன்று ஏற்பட்ட பஞ்சத்திற்கும் காரணம் ஒன்றேயாயினும், அன்றைய பஞ்சத்தை மாற்ற அடியவர்கள் கையாண்ட முறையையும், இன்று ஏற்பட்டுள்ள பஞ்சத்தை மாற்ற அறிஞர்கள் கையாளும் முறையையும் புராணத்தில் புதுமைகாணும் புலவர். பெருமக்கள் ஒப்புநோக்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகவே இதனை இங்கு குறிப்பிட்டு ஆராயவேண்டியிருக்கிறது.

அப்பரும் சம்பந்தநர் தங்கள் அடியவர் குழாங்களுடன் நாடுபல சுற்றித், திருவிழிமிழலை என்னும் ஊருக்கு வந்தகாலத்தில்தான், நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. பஞ்சம், நாட்டுமக்களை வருத்தியதைப்பற்றி அவர்கள் ஒருசிறிதும் கவலைப்படவில்லை. அவர்கள் தலைவனான சிவனும் அதைப்பற்றிக் கிஞ்சிற்றும் கவலைப்பட்டாரில்லை.

“உலகியல் புகழ்ச்சியினில் அனைந்த தீய உறுபசிரோய் உமை அடைய, தெனினும் உம்பால், நிலவுசியநெற்சார்ந்தோர் தம்மை வாட்டப் பேசுதற்கு நித்தமோர் காசு..... யாமளித்தோம்.....”

என்று சிவனார் கூறியதாகச்சேக்கிழார் பாடியுள்ளார். அதாவது:—“உலகியல்புக்கேற்ப புகழ்த்தகால மாறுபாட்டால் உண்டான இக்கொடிய பசிரோய் உங்கள் இருவரையும் (அப்பரையும் சம்பந்தரையும்) வருத்தாதென்ற போதிலும், உம்முடன் வந்துள்ள சிவனடியார் களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பசிரோயைப்போக்குவதற்கு, நித்தமோர் பொற்காசு நாம் தருவோம்” என்று சிவனார் கூறியிருக்கிறோமென்றி, பஞ்சத்தால் பதைத்துக்கிடந்த மக்கள் அனைவருக்கும் தம்மால் கொடுக்கப்படும் பொற்காசுகளின் துணை கொண்டு பசியாற்றும்படி அருள் புரிந்தாரில்லை. “உம்பால் நிலவுசியநெற் சார்ந்தோர்க்குமட்டுமே” என்று, வெட்டொன்று துண்டாண்டு என் பதாக வரையறுத்துப்பிரித்தே கூறியிருக்கிறார். ஆனால் அன்று ஏற்பட்ட பஞ்சம், அப்பர்சம்பந்தர் ஆகியவர்களுடன்வந்த அடியவர் கூட்டத்தைமட்டும் பாதிக்கவில்லை.

“மன்னுயிர்கள் கண்சாம்பி உணவுமாறி.....”

என்று சேக்கிழாரே கூறியுள்ளார். அதாவது:—உயிர்கள் அனைத்தும் பசியால் கண்பஞ்சடைந்திருந்தனவாம். என்றபோதிலும், அனைத்துயரையும் ஒன்றெனக் கருதுவதாகச் சொல்லப்படும் கருணை வள்ளலாம் கண்ணுதலுக்குப் பசியால் கண்பஞ்சடைந்திருந்த பரிதாபத்திற்குரிய உயிர்களால் இரக்கம் ஏற்படவில்லை.

இச்சொல்லப்பட்ட சிவன் ஏன் இவ்வாறு நடந்துகொண்டார்? என்றெண்ணியபோது, ஒருக்கால், 'சிவன்' போன்ற வேற கடவுளரும் இருக்கிறார்கள் போலும்; அதனாலேதான், சிவனார் தம்மைச் சார்ந்த சிவனடியார்களுக்கும் மட்டும் உணவளிக்கும் வசதியைச் செய்து கொடுத்தார், மற்றவர்களுக்கு, அவர்களின் கடவுளா உணவளித்திருப்பார் என்று எண்ணி, அதற்கேதாவது ஆதாரம் இருக்கிறது என்று எண்ணி, மேலும் பெரிய

புராணத்தைத் தொடர்ந்து படித்தேன். இந்தஐயத்தை எனக்கு உண்டாகியசம்பந்தர் வரலாற்றில் 562-வது பாடலுக்கு அடுத்தள்ள 563-வது பாடலிலேயே,

“வானை நிலைகி அனலுமாகி மாருதமாய் இருசுடாய்நீருமாகி, உலகியலாக உணர்வுமாகி உலகங்கள் அனைத்துமாய் உலகுக்கப்பால் ஆதாத வடிவாகி நின்றார்.....”

என்று சொல்லப்பட்டிருத்தலைப் பார்த்ததும், எனக்கு ஒன்றும்புரியவில்லை. எல்லா உலகமுமாய், எல்லா உயிர்களையும் தந்தையாகவன்றோ சிவன் பேசப்படுகின்றார்! இப்படிப்பட்ட ஒரு பொதுத்தன்மை வாய்ந்த கடவுள், தம்பிநீனிகளில் ஒரு சிலரை மட்டுப்பிரித்து, அவர்களுக்குச் சிவனடியார்கள் என்ற பட்டத்தை அளித்து, அவர்களின் பசிரோயை மட்டுமே மாற்றுவதற்குப் பொற்காசு வழங்குற்றென்று கூறப்படுகின்றதே! சிவனடியார்கள் என்ற பட்டத்திற்கு அகப்படாத அல்லது அதற்குப்பற்றாப் பட்டவர்களுடையவர் பிற உயிர்களுடையவரும், பசி எவ்வாறு—யாரால் நீக்கப்பட்டதென்பதற்குப் புராணத்தில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லையே! அந்தக் காலத்தில் எல்லாமக்களுமே சிவனடியார்களாய் இருந்தார்கள், ஆகவே எல்லாருடைய பசியும் சிவனால் வழங்கப்பட்ட பொற்காசின் உதவியால் நீக்கப்பட்டதென்று கொள்வதற்கு நில்லையே! சிவனடியாலல்லாத வேற பக்தரும் இருந்தாகவன்றோ புராணம் கூறுகின்றது! இந்த நிலையில், இச்சொல்லப்பட்ட சிவனை, எல்லாமாய்—எங்குமாயுள்ள ஒரு முழுமுதற் பெருங்கடவுள் என்று யாங்ஙனம் ஒப்புக் கொள்ள முடியுமென்று கேட்டாலோ, கேட்டவர்களை நாதிகர் என்று நாவல்லோர தங்கள் நாதமும் பேறும்வரை நாணமின்றிப் பேசமுன்வந்திருக்கின்றனர்.

இனி, அடியவர்களின் ஆற்றமுடியாத கொடிய பசிரோயைக்கண்டு அதனைப்படிபடாவது நீக்கவேண்டுமென்று கருதிய அப்பரும், சம்பந்தரும், ஆண்டவனை நினைந்தவண்ணம் ஆனந்த நித்திரை செய்தனர். அந்த ஆனந்த நித்திரைக்கு அகமகிழ்ந்த ஆண்டவன், அவர்கட்குக்கனவிலே தோன்றிப் பொற்காசு வழங்கிச்சென்றாராம். அடியவர்கட்கோ அடக்கமுடியாத பசித்துன்பம். அத்துன்பத்தை நீக்க நினைந்தவர்கட்கோ அளவு கடந்த ஆனந்த நித்திரை! அடக்கமுடியாத பசித்துன்பத்தால் அல்லற்படுபவர்களைக் கண்டு, கவலையிருதியால் நித்திரையின்றி நெஞ்சுகலங்கி செய்வதொன்றறியாது, “என் செயலா லாவதொன்றில்லை இனிதெய்வமே உன் செயலே என்று உணரப்பெற்றேன்” என்ற நிலையில் இருக்க வேண்டியவர்கள், அங்ஙனம் மன்றி ஆனந்த நித்திரைசெய்தனர் என்றும், அதற்கு அகமிகமகிழ்ந்த ஆண்டவன் அவர்களுக்குப்பொற்காசுகளை வழங்கினனென்றும் கூறுவது எந்த முறைபற்றியதோ யாம் அறியோம். இன்றும் நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்காக அமெரிக்கா முதலான வெளி நாடுகளுக்குச் சென்றுள்ள தலைவர்கள், எப்படிப்பட்ட கல்நெஞ்சம் படைத்தவர்களின் என்னும், அவர்களின் உருக்கமான கண்ணப்பத்தைக்கேட்ட அளவிலேயே இனகித்தக்களான உதவியைச்செய்தாகவேண்டுமென்ற நிலைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. ஆனால், அன்று ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைப் போக்க எண்ணியவர்களின் கண்ணப்பம், ஆனந்தநித்திரையின்வாயிலாக எந்தவிதமான தொலையுமில்லை.

(6-ம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிட நாடு

சுதந்திரம் 10-3-46 நாளிதழ்

விசாரணை நடத்துக

“ஐயோ, மகனே! மாண்டனையா?” என்று தாய் அலறுகிறாள் தன் மகன், குண்டடிப்பட்டு இறந்த செய்திகேட்டு. குண்டு, மகனுடைய உயிரைக் குடித்த இடம், யுத்தகளம் என்றாலாவது, தாய் ஓடிவந்து, துக்கத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளமுடியும். மகன், ஹர்ஷுவே, பிணமாகிக் கிடக்கிறான் என்றால், அனலிடு மெழுகென அம்மைபின் மனம் ஆகாதிருக்க முடியாது. ஐயோப்பிய ராட்கள் பல வற்றிலே, மகனப்பறி கொடுத்த தாய்மார்கள் அழகன, அங்கு கடுப்போர் நடந்தபோது. இந்திய பூபாகத்திலே, போர் இல்லை, ஆனால் இங்கு கடந்த பதினாறு நாட்களிலே, கல்கத்தா, பம்பாய், சென்னை முதலிய பெரியபட்டணங்களிலே மட்டுமல்ல, அமைதி நிலவும், காஞ்சிபுரம், செய்யாறு போன்ற நகரங்களிலேயுங்கூடத், தாய்மார், கோவெனக் கதறும் நிலை வந்தது—பிணங்கள் பாகையிலே கிடந்தன. கடுமையான கலகம்—அதிமிகு தாக்கப்பட்டனர்—கடைகள் குறையாடப்பட்டன—கட்டடங்கள் கொளுத்தப்பட்டன—மனவே துப்பக்கிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டியேரிட்டது—என்று துறைத்தனத்தார்கூறுவர். இதனால், சந்தியோ, சமாதானமோ, ஏற்படவில்லை. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தப் படவேண்டிய அளவு கலகமும் கலவரமும், ஏன் நடந்தன? என்பதுபற்றியல்வா, விளக்கம் வேண்டும். கலகம் தேரிட்டால், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும், என்ற “கபர்தார்” கூறி விட்டால், போதுமா? ஏன், கலக உணர்ச்சி வளருகிறது, எப்படி அதனைக்களைவது, என்பதுபற்றிய காரணங்களையல்லவா, துறைத்தனத்தார் ஆராயவேண்டும். சுதந்திர நாட்டிலேயும் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் உண்டு, ஆனால், அந்த நாடுகளில், அவை, வெறும் ‘அமனி’ என்ற பெயரில் பொறிக்கப்படும். இங்கு நடப்பது அன்னிய ஆட்சி. அன்னிய ஆட்சியிலே, இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் இருக்குமானால், பன்மடங்கு அதிகமாகத்தான் மக்களின் மனவேதனை இருக்கும். அன்னிய ஆட்சியிலே, ஆனந்த வாழ்வு ஆனந்த ஓடினாலும், உணர்ச்சியுள்ள மக்கள் அன்னிய ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். அதிலும், தடியடியும் துப்பாக்கிப் பிரயோகமும், நடத்தி, அமைதியை நிலைநாட்டும், முறையிலே, அன்னிய ஆட்சி இருக்குமானால், மக்கள், எவ்வளவு அதிகமாக மனம் புண்ணவர், என்பதை விவரிக்கத் தேவையில்லை.

சர்க்கார், இந்தியாவை, வெறும் ‘எடுபிடி’ என்றும், ‘முன்னோடும் பின்ன’ என்றும், இன்றும் எண்ணினால், ஏமாற்றமே அதிகரிக்கும். அதிருப்தி என்ற அலைமாதும் மனதுடன், கோடிக்கணக்கான மக்கள், வாழும், இடம் இந்தியா. எந்த விதாடியில் வேண்டுமானாலும், யார் வேண்டுமானாலும், எதற்கு வேண்டுமானாலும், இங்கு இதுபோது, ‘அமனி’யை மூட்டி விடமுடியும், அவ்வளவு ‘சீரடி’ உணர்ச்சியுடன் நாடு இருக்கிறது. குனிந்த நடக்கும் மக்கள் இல்லை; கிமிர்ந்த நடக்கவும், ஏன்? என்று கேட்கவும், இது தவறு! என்று

கண்டிக்கவும், மக்கள் யயிற்சி பெற்றுவிட்டனர். உலகெங்கும் காணப்படும் சுதந்திர ஆர்வம், இங்கு கொழுந்துவிட்டு எரிகிறது. சிறப்பாக, வாலிபர் உள்ளம், கோபக்கனலைக்கக்கும், உலைக்கூடமாகிவிட்டது. இந்திய பூபாகம் இன்று ஓர் எரிமலை! இதனை உணர்மறுக்கும்வளையில், அடக்குமுறை களைக்கொண்டோ, அவசரச் சட்டங்களைக்கொண்டோ, எப்படியோ ஆளலாம், என்ற அந்த நாளை எண்ணத்திலே, இலயித்துச் சர்க்கார், ஏமாற்றத்தைத்தான் காண்பர். அடிக்கடி நடைபெறும் அமனிக்குக்காரணம், அதிருப்தி. அதிருப்தி உண்டாகாது தடுக்கவோ, அதிருப்தி வளருவதை உணர்வோ, அதனைக் களையவோ, முயற்சிசெய்யாது, மூண்டுவிட்ட பிறகு, மூலைக்கு மூலை கலகமும் கலவரமும் தேரிட்டபிறகு, சர்க்கார், சட்டத்தையும் சமாதானத்தையும் நிலவச் செய்கிறோம் என்ற சிந்து பாடுவதும், அதற்குத்துப்பாக்கி வேட்டுச் சத்தத்தைத் தாளமாகக் கொள்வதும், பயனும்தராது, யாரும்பாராட்டவு் மாட்டார்கள். இதனால், கலகங்களை அடக்கவிடலாம், ஆனால் கசப்பு அதிகரிக்குமே யொழிய, குறையாது. மனக்கசப்பின் காரணமாகவே, கலகங்கள் மூள்கின்றன; கசப்பைப் பேர்க்குவதற்கு மார்க்கம் தேடாமல், தடியடி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் போன்ற, முறைகளால் கலகங்களை அடக்குவதன் மூலம், ஏற்கனவே உள்ள கசப்பு அதிகரிக்கும் காரியத்தையே, துறைத்தனத்தார் செய்கின்றனர். துறைத்தனர், என்பது துறைமார் சர்க்கார், எனவே, இந்தக் கசப்பு, மேலும் பன்மடங்கு அதிகரித்து விட்டது. முறை மாறவேண்டும்; நிலைமை மாறியிட்டதைச் சர்க்கார் உணர்வேண்டும்.

கடல் குமுற்றும், முதலில்! கடற்படையினர் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். வேலை முறை, சம்பளம், இவைகளிலே அதிருப்தி கொண்டு மட்டுமல்ல, மேலதிகாரிகளாக உள்ள வெள்ளையர், தங்களை நடத்துப் முறையைக்கண்டு, அவர்கள் கொதித்தெழுந்து, கிளர்ச்சிசெய்தனர். நிறத்தியிர்கொண்ட அதிகாரிகள், கடற்படையிலே பணிபுரியும் நமது மக்களை, நாய்க்குப் பிறந்தவனே! கூலிக்காரனே! என்றெல்லாம், இந்த நாகரிக நாட்களிலேயுப், கேவலமாகப் பேசினால், கடலிலே, ஏன் குமுறல் இராது! இந்த நிறத்தியிரைக்களைய வேண்டும், அந்த அதிகாரிகளுக்குச் சர்க்கார், சரியானபடி புத்தியுடைய, “ஆணவமாக நடந்து கொள்ளாதீர்கள். நாடு நம்முடையது அல்ல. இந்திய பூபாகத்தை நாம் ஆள்வதே, சர்வதேச நாகரிகக் கோட்பாட்டுக்கு முரண். இன்று நாம் தர்மகர்த்தா, அல்லது மைனருக்குக் கார்டியன், என்ற முறையிலே இங்கு இருக்கிறோம், வெற்றியீரர் என்ற முறையிலே அல்ல. இந்தியர்களைக் கேவலப்படுத்த, நாம் ஒன்றும், அவர்களைவிட, அறிவிலேயோ ஆற்றலிலேயோ, நாகரிகத்திலேயோ, மிக்கவர்கள் என்கூறியிடமுடியாது. வர்ணாசரம் முறையின் பயனாக, அந்தப் பூபாகத்து மக்கள் சண்டாளன், நீசன், பாபாத்மா, சூதான், என்று குலத்தியிர் கொண்டவர்களாக் கூறப்பட்டுச், சகித்துச்சகித்துப்பழகிப் போனதால், கூலி, அடிமை, என்று நாம் கூறிவந்ததைச் சிலகாலம் பொறுத்துக் கொண்டனர். இது உரிமைக்குப் போரிடும் காலம். இன்று அத்தகைய ஆணவப்பேச்சை, அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். இந்திய பூபாகத்திலே இனங்களுக்கு ஏற்பட்ட பிணக்கு நம்மை

இங்கு அதிகாரிகள் என்ற நிலைக்குக்கொண்டு வந்தது என்பதை மறந்து, வீராதியீரர்களாகும், அவர்கள் கேவலம் கோழைகள் என்று தவறாக எண்ணிக்கொண்டு, ஆணவமாக நடந்து கொள்ள வேண்டாம்!! நிறத்தியிர் வேண்டாம்!” என்று விளக்கம் கூறி, வெள்ளை அதிகாரிகளின் மனதைக்கழுவி இருக்கவேண்டும். நிறத்தியிர் ஒழிந்தாகவேண்டும், என்று கூறவேண்டியிருக்க, இந்திய கடற்படையே அழிக்கப்படுவதானாலும் சரி, நான் அதற்குத் தயங்கப் போவதில்லை, இந்தக்கடற்படைக்கலகத்தை அடக்கியே நிறுவேன், என்று உயர்ந்த நிலையிலே உள்ள சர்க்கார் அதிகாரி கூறுவது? கடற்படைக் கலகம் அடக்கப்பட்டுவிட்டது. அதிபார்த்ததுதான், ஆனால், அதற்காக, எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையை நாடு முழுதும் கண்டித்தது, உலகிலே பல்வேறு இடங்களிலே, இதுபற்றிப்பேசப்பட்டது. எந்தவாயால், முதலமைச்சர் அட்லி, இந்திய சயாட்சிக்கான திட்டம் தயாரிக்க மூன்றுமத்தியிகள் இந்தியா புறப்பட்டுப்போகின்றனர், என்று கூறினாரோ, அதேவாயால், பம்பாய் கடற்படையினரிடையே ஏற்பட்ட வேலை நிறுத்தக் கலகத்தை அடக்க, பிரமாண்டமான கடற்படை, இந்தியாவை நோக்கிச்சென்று கொண்டிருக்கிறது, என்று கூறவேண்டி இருந்ததே! பெருமைக்குரிய பேச்சா அது? கலகத்தை அடக்கக் கப்பல் பிறகு, வேரோர் கப்பலிலே, காகிகத்திட்டங்கள்!! நாட்டிலே மூன்றுவரும்விடுதலை உணர்ச்சியை அறியாத சர்க்காரின் முறை சரியல்ல!

கடற்படையில் குமுறல் ஏற்பட்டதும், குறைகளைக் களைத்து விட்டு, நாட்டுமக்களுக்கும் அனைத்தெரிவித்துவிட்டு, நாட்டிலே உள்ள கட்சிக்கலைவர்கள் அனைவரையும் அழைத்து, விஷயத்தை விளக்கி வைத்து, அவர்களைக் கொண்டு, மக்களின் மனதிலே, சாந்தியும் சமாதானமும் உண்டாகும்படிச் செய்திருக்க வேண்டும். அறிக்கைகள் விடுவதன் மூலம், மக்களைச் சமாதானப்படுத்தலாம், என்று பிரிட்டிஷ்சர்க்கார், பிரிட்டனைப் பொறுத்தவரையில் எண்ணலாம், இந்தியாவைப்பொறுத்தவரையில் எப்படி அப்படி எண்ணலாம்? அன்னிய ஆட்சியின் அறிக்கைகளைச், சுதந்திர ஆர்வத்திலே எதையும் தியாகம் செய்யும்துணுவு பெற்றுள்ள மக்கள், எப்படி ஏற்றுக்கொண்டு திருப்தி அடைவார்கள்? நாட்டுமக்களின் தலைவர்களைக் கொண்டதான், இந்தத் ‘திருப்தி’ உண்டாகச்செய்ய முடியுமேதவிர, சர்க்கார் அன்னிய சர்க்காராக இருக்கும் வரையிலே, தானாக அதனைச் செய்துவிட முடியும் என்று எண்ணுவது வெறும் பைத்தயக்காரத்தனம். பம்பாய்சம்பவத்துக்குப் பிறகு, நாட்டிலே உள்ள கட்சித் தலைவர்களைக்கொண்டு, பொதுமக்கள் மனதிலே, திருப்தி ஏற்படச் செய்திருக்கவேண்டும். சர்க்கார் இதனைச் செய்யாமல், எச்சரிக்கைகள், அறிக்கைகள், முதலியுபழைய சம்பிரதாயத்தாலேயே, பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிடலாம், என்று எண்ணிற்று. அதன் விளைவு என்ன? நாடெங்கும், பம்பாய் சம்பவம்பற்றியக்கண்டனம் கிளம்பிற்று. கண்டனத்துக்கு ஆரம்ப காரணம் அது, ஆனால், வேறு பலப்பல காரணங்கள், இயற்கையாகவே அதனுடன் இணைந்துகொண்டன, பற்பல அதிருப்திச்சத்திகளும் ஏக காலத்திலே ஒன்றோடொன்று பிணைந்து கொண்டால், கலவரத்தின் அளவும், தன்மையும், போக்கும் விபரீதமாகிறது. காஞ்சிபுரத்திலுநடைபெற்ற சம்பவம் இந்தக்கதம்ப உணர்ச்சிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

மாணவர்கள், ஹர்த்தால் செய்யக்கொள்கிறார்கள். காரணம் என்ன? பல இடங்களிலே நடந்த செய்திகளைப் படித்தனர். பம்பாய் சம்பவம், ஹர்த்தால், பர்ஹானுதின் ஆகியோர் தண்டிக்கப்பட்டது, போன்ற சம்பவங்கள், அவைகளைக் கண்டிக்க, ஆங்காங்கு நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம், கடை அடைப்பு, ஊர்வலம், ஆகிய செய்திகளைப் படித்தனர், எனவே, அவர்கள், தாங்களும், ஹர்த்தால் நடத்த வேண்டுமென்று விரும்பினர்.

பம்பாய் சம்பவத்துக்குப்பிறகு, நாட்டிலே உள்ள எல்லாக்கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்டொருகூட்டு அறிக்கைமூலம், மக்கள், மனதிலே இதுபற்றி அதிருப்தி எழாதபடியான இதஉரை கூறச்செய்திருந்தால், சாதாரணமான நாட்களிலே, சாந்தத்தோடு நடந்துகொள்ளும் அம்மாணவர்கள், அன்று ஹர்த்தால் நடத்த விரும்பியிருக்க மாட்டார்கள். ‘ஹர்த்தால்’ நடத்த விரும்பியபோது, பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகள், தமது அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்த முனைகின்றனர், மாணவர்கள், தங்கள் ஆர்வத்தையும் உரிமையையும் நிலைநாட்ட முனைகின்றனர், இரு சக்திகளும் மோதுவதால், ஹர்த்தால், கலவாம் என்ற உருவத்தை அடைகிறது. அந்தநேரத்திலேயும், பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களைக்கொண்ட ஒரேகூட்டுக்கமிட்டி இருந்திருந்தால், கலகம் வளராது—துவக்கத்திலேயே, தொல்லை வாதபடி பார்த்துக் கொள்ளலாம். “மாட்சிமை பொருந்திய மன்னர் சர்க்கார்” மற்றவர்களைக்கொண்டு, இந்தக்காரியத்தை நடத்துவதா என்ற மனோபாவத்திலே நடப்பதால், கலகத்தை அடக்க, அதிகாரிகளை அழைத்தது. கலகம் வளர்ந்தது.

பம்பாய் சம்பவம், பர்ஹானுதின் தண்டனை என்ற அதிருப்தியை மாணவர்கள் ஆரம்ப நேரத்தில் பேசினர். அந்தப்பேச்சுடன், வேறுபல, “அதிருப்திகள்” தாமாக இணைந்துகொண்டன.

“ஆமாம் சார்! நூல் சரியாகக் கிடைப்பதே இல்லை! இதற்கு ஒரு கண்ட்ரோலர்! எல்லகண்ட்ரோல், நமது உயிவைவாங்கும் கண்ட்ரோல்” என்று ஒருவர் கூறுகிறார், உடனே கூட்டத்தில் ஒரு பகுதி,

கண்ட்ரோல் ஒழிக! கண்ட்ரோல் ஆபீஸ் ஒழிக என்று கூச்சலிடத் தொடங்குகிறது.

“என்ன, கூட்டம்? ஏன் இந்தக் கூச்சல்?” என்று கேட்கிறார் இன்னொருவர்!

“பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகள், ஹர்த்தால் செய்கின்றனர்” என்று ஒருவர் பதில் கூறுகிறார். அதற்குள், கண்ட்ரோல் ஒழிக என்றசத்தம் கேட்கிறது. “அது என்ன?” என்று கேட்கிறார் அந்தத்தோழர், “இந்தநூல் கண்ட்ரோல் இருக்கிறதே, அதுதவறு என்று கிளர்ச்சி நடக்கிறது” என்றுபதில் கூறுகிறார்; உடனே அது கேட்டதோழர், “ஆமாம் சார்! பெரிய தொந்தரவாகி விட்டது. இந்த ரேஷன் எப்போது சார், ஒழியும்?” என்று கேட்கிறார். “நம்மை எல்லாம் அரைப்பட்டினியாக்கி, நமது உடலைப்பாழாக்கி, பிறகுதான் போகும்” என்கிறார் இன்னொருவர், “நம்மம் குடலைப்பூட்டுகிறது. இந்தரேஷன் அரிசியை எங்கே இருந்துதான் கொண்டுவந்தார்கள்னோ தெரியவில்லை” என்று கூறுகிறார் இன்னொருவர்; உடனே, “ரேஷன் ஒழிக! புழுத்துப்போன அரிசி ஒழிக! ஒரு வகுப்புக்கு ஒரு சிதமாகவும் மற்ற வகுப்புக்கு மற்ற சிதமாகவும் ரேஷன் தரும் முறை ஒழிக!” என்று கூட்டம் கூச்சலிடுகிறது. கூட்டம்

டத்தில் ஒருபகுதி, ரேஷன் ஆபீசுக்கேபோக ஆரம்பிக்கிறது ஆரம்ப கோக்கம் அது அல்ல! ஆனால் ஒரு விதமான அதிருப்தி தெரிவிக்கப்பட்டதும், மற்ற அதிருப்திகள், மனதிலே குமுறுகின்றன. கொந்தளித்து, ஒன்றை ஒன்று காத்தசக்திபோல் இழுத்துக் கொண்டு, பிரம்மாண்டமான உருவை அடைந்து விடுகிறது. இத்தனை விதமான அதிருப்திகளும், அவ்வப்போது நீக்கப்படாததால், ஒருசமயத்தில் அவையாவும் ஒன்று கூடும்போது, கலகம் உச்சநிலை அடைகிறது; சாதாரண சமயத்திலே செய்யக் கூடாது என்று எண்ணும் எந்தக்காரியத்தையும், அந்த நேரத்தில் மக்கள் செய்கின்றனர். அச்சம், தயை, தாட்சணியம், காரணம், கேள்வி, நிதானம் எதுவும் அப்போது அவர்களிடம் தலைகாட்டு முடிவதில்லை. அவர்கள், அதுவரை மறைந்திருந்த ஒரு சக்தியினால் நடத்தப்படுகிறார்கள்; ஆவேச உணர்ச்சியிலே இருக்கிறார்கள். கலவரங்களின் தன்மை இதுதான்.

சர்க்கார், கலவரங்களை அடக்கக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் என்று மட்டுமே கருதினால், போதாது. கலவரங்கள் கிளம்பாதபடி, ஆரம்பத்திலேயே அதிருப்திகள் தோன்றாதபடி செய்யவேண்டும். அதனைச் செய்ய அன்னிய சர்க்காரால் முடியாது. ஆகவே, நாட்டிலே உள்ள பல்வேறு கட்சித்தலைவர்களைக்கொண்டே, அந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். "ஆள்வது நாம், மக்களை இப்படி நடக்கவேண்டும், இவ்விதம் நடக்கக் கூடாது என்று வழி காட்டுபவர்கள், கட்சித்தலைவர்களா?" என்று சர்க்கார் எண்ணினால், பலன் இல்லை. இன்று நடக்கும் சர்க்கார், நாட்டு மக்களின் எதிர்ப்புக்கு இடையே உள்ள அன்னியசர்க்கார், ஆகவே, அது, தான் இருப்பதற்கே முதலில் சமாதானம் சொல்லியாக வேண்டும்!

சர்க்கார், கலகங்களை அடக்கினர், மக்களும், கலவரமும் பீதியும் ஒழிந்தது என்று திருப்தி அடைவர், சர்க்கார் அதிகாரிகளும், கலவரத்தை அடக்கிவிட்டோம் என்று பெருமை அடைவர், ஆனால், பிணங்கள் கொளுத்தப்பட்டன, புண்ணுக்கு மருந்து பூசப்பட்டது, தழும்புகள் உள்ளன, அடக்கப்பட்ட அமனியின் விளைவுகளாக! சர்க்கார், மக்கள் மனதிலே, இதனால் இயல்பாக ஏற்படக்கூடிய வேதனையின் தன்மையை உணரவேண்டும். சாதாரணகாரம் காஞ்சிபுரம், இதிலே துப்பாக்கிப்பிரயோகத்தால் நாலுபேர் இறந்தனர். ரயில்போகாத இடம் செய்யாது இங்கு ஒருவர் இறந்தார் அதிகாரிகளைக்கண்டால், பணிவாகவும் பயத்துடனும் நடந்துகொள்ளும் இடங்கள் இவை; இங்கே அதிகாரிகள் அல்லலுக்கு ஆளாயினர். இந்த அமனியின்போது, அலிம்சை சகித்ததுபற்றிக் கார்தியார் கவலைபுடன்பெய்தினார். கலவரத்தின் போது நடைபெற்ற, கல்லெறி, தீ மூட்டுதல், கடைகளைச் குறைபாடுதல் போன்ற காரியங்கள், நமக்கு நாமே கஷ்டத்தையும் கஷ்டத்தையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டதுதான் என்பதை, கலவரத்தில் ஈடுபட்டவர்களே கூட, உணர்வார்கள். ஆனால், கலகம், கலவரம், கல்லெறி, தாக்குதல், என்பவைகளையே திரும்பத் திரும்பக் கூறிக்கொண்டு, சர்க்கார், தனது கடைமையைத்திரும்பப் படச்செய்துவிட்டதாகத் திருப்தி அடைவது கூடாது. பல்வேறு இடங்களிலே நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களைப்பற்றி, விசாரணை நடத்தவேண்டும்; பொதுமக்களு

க்கு இதனால் ஏற்பட்டுள்ள மனப்புண் ஆற்றப்படவேண்டும். கலகம் செய்தனர்—சுட்டோம்—சுருண்டனர், என்று பிரச்சனையைச் சர்க்கார் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டு, துப்பாக்கிப்பிரயோகத்துக்கு அவசியம் இருந்ததா? நிலைமை வளர்விடப்பட்டதா? தானாக வளர்ந்ததா? ஆரம்பத்திலே அதிகாரிகள், கலக உணர்ச்சியைத் தடுக்கவும், குறைக்கவும் தக்கமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டனர்? பொதுமக்களின் தலைவர்களைச் சர்க்கார் அழைத்தனரா? என்பன போன்றவைகள் விசாரிக்கப்பட்டு, விளக்கப்படவேண்டும். மக்கள் மனதிலே, சமாதானம் நிலவ அதுவே மார்க்கம்.

பெயர்—தயானன்
வயது—14.

நிலைமை—குண்டு மார்பிலே பாய்ந்து, இறந்தான்,

என்று பிரேத விசாரணையை மட்டும் நடத்துவதால், ஐயோ மகனே! என்று அவ்றிய தாய், ஆறதல்

★ சிந்தித்துப் பாருங்கள் ★

—(எஸ். வேதாந்தம்)—

திராவிட நாட்டு அரசியல் நிலைமையை இக்கட்டுரையில் ஆராய எண்ணுகிறேன். உள்நாட்டு நிலைமையைச் சிந்திக்குவதால் சர்வதேச நிலைமையின் போக்கையும், துணுக்கங்களையும் தெரிந்துகொள்ளுதல் அவசியம். ஹிட்லர் போல்தின்மீது படை எடுத்தால், இங்கு பல்லாவரத்தில் ஆள்சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது; வங்காளத்தில் பஞ்சம் உண்டாகிறது; அரசாங்க மந்திரிகள் சிறைக்குச் செல்கிறார்கள்; அங்காடிக் கடைக்காரன் லக்ஷாதிபதி ஆகிறான். சுருங்கச் சொன்னால், 'உலகம் மிகச்சுருக்கிவிட்டது' என்ற உண்மையை மறுக்க முடியாது. ஆகவே, திராவிட சமூகத்தின் கொள்கையும், திட்டமும், அவ்வப்போது உலக அரசியல் நிலைமையால் பாதிக்கப்பட்டுத்தான் தீரும். நிலைமையை அலசிப்பார்த்து கட்சியின் அமைப்பை நிர்ணயிக்க வேண்டியது பெரியார் போன்ற தலைவர்களின் கடமை. இக்கட்டுரையில் நான் எழுதுவது கட்சியின் திட்டத்தை நிர்ணயிப்பதற்காக அல்ல; வாசகர்களின் சிந்தனையைத் துண்டுவதற்காக.

உலக நிலைமையையும், நாட்டு நிலைமையையும் சேர்த்துக் கவனிப்போம். கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக நடந்த கொடிய போராட்டத்திற்குப்பிறகு, அமெரிக்கா தவிர மற்ற எல்லா நாடுகளும், வெற்றி பெற்றவைகளும், தோல்வி அடைந்தவைகளும், சோர்ந்து கிடக்கின்றன. இந்த ஆறு வருடப் போராட்டத்தில் லக்ஷக்கணக்கான மாந்தர் மடிந்து மண்ணோடு மண்ணாயினர்; இன்னும் கணக்கற்ற மக்கள் கையொடிந்து, காலொடிந்து, உற்று உறவினரை இழந்து, வீடு இழந்த இடம் தேடி வெறுத்திடலை அடைந்து, நடைப்பிணமாக இருக்கின்றனர். ஆனால், இத்துடன் மக்களின் துயரம் மறைந்துவிட்டதாகக் கருத முடியுமா? இல்லை. அன்று ஜப்பானில் முதலில் விழுந்த அணு குண்டு உலக சரித்திரத்தின் வருங்காலத்தை ஒரு விஷயத்தில் மாற்றியது.

இந்த அணு குண்டின் அர்த்தத்தை நம் நாட்டவர் இன்னும் நன்றாக உணரவில்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன். நான் அமெரிக்காவில் இருந்தபொழுது செழுக்கிய அரசியல்வாதிகள் என்னிடம், ஜப்பானை அடியோடு அழித்து விடப் போவதாகவும், அவர்கள் போடுகிற குண்டினால் ஜப்பான் பூமிக்குக் கீழே போய்விடுமென்றும், இன்

அடைய முடியாது. குண்டுபட்டு இறந்தவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு, மட்டுமல்ல, நாட்டுமக்கள் அனைவருக்குமே, வேதனை தீவிர வேண்டுமானால், கலகங்கள் கிளம்பாது; அதிருப்திகள் வளராது என்று உறுதிபூர்வமாயும், சர்க்கார், நாட்டிலே உள்ள பல்வேறு கட்சித்தலைவர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று, அது எப்படிச் சாத்தியமாகும், கலகம் நடக்கத்தான் செய்யும், அதுபோது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்துதான் தீரும், என்று பழயபல்வகி பாடினால், நாகரிக சர்க்காரிலே நடுரோடிலே பிணம் விழுமா? என்று மக்கள் கேட்கத்தான் செய்வார்கள். "நான் என்ன செய்வது? நிலைமை அப்படி இருக்கிறதே!" என்று வெள்ளைக்கார கூறுவதானால், வெள்ளையனே! வெளியே போ! என்று கூறுவது தவிர, நாட்டு மக்களுக்கு வேரோர் முழக்கமும் கிடையாது.

—●—

னும் பலவிதமாகவும் கூறினார்கள். ஏதோ ஏராளமான ஆகாய விமானங்களைக் கொண்டு ஜப்பானியர்கள் வங்காளியைக் கொடுமையான குண்டு களை விசைப்போகிறார்கள் என்று கினைத்தேன். அணுகுண்டு விழுந்த பிறகுதான் அவர்கள் சொன்னதின் அர்த்தம் விளங்கிற்று. இக்குண்டை விசி மறுபடியும் சண்டையிட்டால் உலகம் அழியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், இந்த அணுசக்தியை மக்களின் நன்மைக்காக உபயோகித்தால், "சுவர்க்கலோகம்" என்று ஒன்றுருக்கிறது" என்று கூறுபவர்களிடம், "இந்த உலகம்தான் சுவர்க்கலோகம்" என்று தைரியமாகக் கூறுவாம். உலக சரித்திரத்தில் புதிய சகாப்தம் ஆரம்பாயிருக்கிறது. இன்னும் பத்து ஆண்டுகளில், இருபது ஆண்டுகளில் நாடுகளும், நகரங்களும் எப்படிப்பட்ட மாறுதல் அடையும் என்று சொல்ல முடியாது. அணுசக்தி மக்களின் நன்மைக்காகவோ உபயோகப்பட்டுப் போகிறது என்றவைத்துக்கொண்டாலும், இந்த நன்மை வெள்ளையர்களுக்கு மட்டுந்தான், அல்லது கறுப்பு மக்களாகிய நமக்கும் பங்குண்டா, என்ற கேள்வி எழுகிறது. இக்கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுமுன் இன்னும் சில விஷயங்களை ஆராய்தல் அவசியம்.

சண்டைக்குப்பிறகு, தற்சமயம் தேசங்களின் சக்தி என்ன? நான் மேற்கூறியபடி, அமெரிக்கா மட்டுந்தான் விரிந்து நிற்கிறது. நாடுக்குள் கொழிற்சாலைகள், ஏராளமான செவ்வம், உணவுப் பதார்த்தங்களுக்குக் குறைவில்லை, வீடு ஞான ஆராய்ச்சியின் பலனாக ஏற்பட்ட சுகவாழ்வு. அமெரிக்காவிற்கு அடுத்தபடியாக ரஷ்யா. இங்கும் மக்களின் நிலைமை தரிதமாக முன்னேறுகிறது. சண்டை ஏற்படாமலிருந்திருந்தால் ரஷ்யர் அமெரிக்காவிடமுன்னேறி இருப்பார்கள். ஏற்பட்ட சேதத்தைச் சரிப்படுத்துவதிலும், புதிதாக உற்பத்தி செய்வதிலும் இப்பொழுது ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பிரிட்டனின் நிலைமை கடைப்பிடித்தல் சர்வதேச ரீதியாக நிலைமை போல் இருக்கிறது. பெரிய குடும்பம். ஆனால் எல்லா நகரங்களும் ஏற்பட்டுவிட்டது. பாரியாவது கடன் கேட்டால் கிடைக்கிறதில்லை. ஆனால் பழைய டம்பத்தை யும் ஆதிக்கத்தையும் விட்டுவிட மனமில்லை.

பிரிட்டனின் கதியும் இதுதான். பணமில்லை, உணவில்லை, கறுப்பு மக்களைச் சாண்டி இலாபம்

அடிக்கலாமென்ற நினைத்தாலோ காலம் மாறிவிட்டது. தாங்களெவர்கள் விழித்துக் கொண்டார்கள். கிட்டத்தட்ட இந்த நிலைமையின் மற்ற ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியங்களும். கறுப்பர்களை எவ்வளவு நாம் அடக்கியான முடியுமோ அவ்வளவும் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்பார்த்த அளவிற்குப்பலனில்லை. ஐரோப்பாவின் சிறிய நாடுகளின் நிலைமையும் மிகப்பரிதாபகமானது. ஐரோப்பிய அரசுகள்தலே இங்கு கைபொடிந்த காலொடிந்த மாப்பொய்மைகள் மாதிரிச் சிதறிக் கிடக்கின்றன.

கீழ் நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், துருக்கி, எகிப்து, பலஸ்தீனம், பாரசீகம் ஆகியவைகளும், இன்னும் இதர கீழ் நாடுகளும், வெள்ளை ஏகாதிபத்தியங்களின் முக்கியமாக பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின், குழ்ச்சிகளைத் தடுப்பதிலேயே தங்கள் சக்தியைச் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது.

நான் இதுவரை சொல்லியிருந்ததோன்றவது என்ன? அணுசக்தியினால் உலக சரித்திரம் திடீரென மாறும். இதுவரை கறுப்பு மக்களைச் சாண்டித்தின்று கொழுத்திருந்த வெள்ளை ஏகாதிபத்தியங்கள், முக்கியமாக பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம், சூட்டமடைந்து விட்டது. ஆனால் ஆசிய மக்களை இன்னமும் அடக்கியாளப் பல தந்திரங்களைக் கையாள முயற்சிக்கின்றன.

இந்நிலைமையில் திராவிட மக்களின் கடமை என்ன? நம் நாடு கிடுதலை அடைந்தால் நாம் உலகிற்கே தலைமை வகிக்கலாம். ரீவளம், நிலவளம் மிகுந்த இந்த நாட்டில் தொழிற்சாலைகளையும் ஏராளமாக ஏற்படுத்தி, நெற்ற வேர்வை விதத்தில் விழு உழைத்தும் சரியான உதயம் பெருத ஏழை மக்களைப் பணக்காரர்கள் ஆதிக்கத்தின் கீழ் விடுத்து, மூடகப் பிழைகளை ஒழித்து, இன்னும் பல ஆக்க வேலைகளையும் செய்தால், நாம் ஆனந்தமான வாழ்க்கை நடத்தலாம். ஆனால், இவைகளெல்லாம் நாடு கிடுதலை அடைந்தால்தான் முடியும். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் நாட்டு கிடுதலைக் காகப் பாடுபட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இதே காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் பெயரால், தேசியத்தின்பெயரால், காங்கிரசை ஆட்டிவைக்கும் சிலர் திராவிட மக்களை என்றென்றும் அடிமைப்படுத்த முயல்கிறார்கள் என்பதையும் யாரும் மறக்கமுடியாது.

சமீபத்தில் இதற்கு நல்ல உதாரணம் கிடைத்தது. திரு. காமராஜ் அவர்களை நான் நன்றாக அறிவேன். மிகவும் சோமையான மனிதர் திடீர்தமுன்னவர். கஷ்டத்தைப் பொருட்படுத்தாத தீரமும், உண்மையான தேசபக்தியும் உள்ளவர். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் மூலமாகத்தான் நாடு கிடுதலை அடைய முடியும் என்று நம்புகிறவர். அவருடைய சம்பிக்கையைப் பற்றி இங்கு சர்ச்சை செய்யவேண்டியதில்லை. இவ்வளவு உண்மையான மனிதரை ஆரிய ஆட்சியாளர்கள் எப்படி நடத்தினார்கள், நடத்தக் கூறுகள் என்றதான் இங்கு கவனிக்கவேண்டும். திரு. காமராஜ் சுற்றியிருந்த கூட்டத்தினர் அனைவரும் அவரைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். போதும் போதாததற்குக்காந்தி ஜீவும் வந்தார்; ராஜாஜியை ஆசீர்வாதம் செய்தார். பட்டேஜி, ராஜாஜி மின்னப்பதார்த்தங்களுக்குச் சதுக்க காட்டினார். இன்னும் கொஞ்சமாகித்தான் நேருஜி விஜயம்செய்த எகக்ஷன் பிரசாரம் செய்வார். எகக்ஷன் செலவுகளுக்கு பிரிவாதிபணம் கொடுப்பார். இவ்வளவு அடுத்த பக்கம் பார்க்க

புராண கால

3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மின்றி மிகளளிதாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சத் தைப்போக்க இவ்வளவு பக்குவமான வழியை "நமது முன்னோர்கள்" செய்து காட்டி இருக்கவும், அதைப்பின்பற்றாமல், நம் தலைவர்கள் ஏனோ நாடுபலசுற்றநயப்புரை பலபேசி நலிகின்றனர்?

இந்த 'உண்மையை' இப்போது உணவுக்காக வெளிநாடுகளுக்குப் போயிருப்பவர்கள் ஒருக்காலத்தெரியாபல் இருந்தாலும், பெரியபுராணத்தை ஒருமுறைக்கு ஆறுமுறை திருப்பித் திருப்பிப்படித்த பண்டிதர்களாவது, அவர்கள் உணவுக்காக வெளிநாடுகளுக்குப் போவதைத் தடுத்து, இந்த நுட்பமான முறையைச் சொல்லிக் கொடுத்து அதன்படி செய்யச் சொல்லி இருக்கலாம். ஒருக்கால், அவர்கள் அங்ஙனம் செய்வதற்கு, அவர்களிடத்தில் உண்மையான கடவுள் பக்தி இல்லை; ஆகவே அவர்களால் அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியாதென்று, 'உண்மையான கடவுளின் பார்களான' புராணப்பண்டிதர்கள் ஒருவர்களானால், உணவுக்காக வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் தலைவர்களை மறத்து, "ஏனோ உங்களுக்கு இத்தொல்லை? பஞ்சத்தைப் போக்க, நஞ்சுண்ட சண்டளும் நாசனானைப் பெற்ற நாக்கள் இங்கிருக்கிறேன்; அஞ்சற்க" என்று அபயமளித்து, ஆண்டவனிடமிருந்து வண்ணம் ஆனந்த நித்திரை செய்து பொற்காசில்லா விட்டாலும் வெள்ளிக்காசாவது பெற்றுப் பஞ்சத்தைப் போக்கியிருக்கலாம். போக்க முன்வந்தார்கள்? இல்லை. போக்கத்தான் முடியுமா? முடியாது. காரணம் என்ன? புராணப்படியிதன் றோக்கப், மக்களின் உண்மையான—தேவையான குறைகளை நீக்க அவர்களை நலவழியிற் செலுத்துவதற்கன்று. புராணத்தைக் கருவியாக்கவைத்து, ஒருசிலர் உடனுழைப்பின்றிச் சுகவாழ்வு நடத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். இந்த உண்மை, அப்பரும் சம்பந்தம் பெற்ற பொற்காசைக் கொண்டு அவர்களைச் சார்ந்த அடியவர்களுக்கு மட்டுமே உணவளித்தார்கள் என்று பெரிய புராணத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதால், இதற்கு ஆதாரத்தேடி வேறெங்கும் போகவேண்டியதில்லை. இன்று பெரியபுராணப் போன்ற மத நூல்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட சிலருடைய உடனுழைப்பில்லாச் சுகவாழ்வுக்கே பயன்பட்டு வருகின்றன. எந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாகவைத்து அந்த நூல்கள் உண்டாக்கப்பட்டனவோ, அந்த நோக்கம் இன்றும் இனிதே நடைபெற்று வருகின்றது.

நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, மக்கள் உணவின்றி ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கும் இரங்கத்தக்க நிலைக்கு யாதாயினும், பரிகாரம் தேடவேண்டுமேயென்ற கவலைபுடன் நம்மவர் சிலர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று அல்லற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த நிலையிலும், ஆனந்த நித்திரை செய்து பொற்காசு பெற்று அடியவர்களின் பசி கோப மாற்றியதாகச் சொல்லப்படும் பெரியபுராணத்தைக் கருவியாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு சிலர், மக்களின் இன்றைய தேவைக்குத் தக்கனான உதவியைச் செய்யாமல், செய்யும் ஆற்றல் இல்லாவிட்டால் சும்மாவாவது இராமல், தங்கள் சுகவாழ்வுக்கு மட்டுமே வழி தேடிக்கொள்கின்றனர் என்றால், இத்தகையினரை மக்களினத்தில் சேர்ப்பதா? அல்லது வேறு இனத்தில் சேர்ப்பதா?

அமெரிக்காவிலே, சர் இராமசாமி அவர்கள் இந்நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பஞ்சக் கொடுமையை விளக்கி, அதற்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்கள் உதவிசெய்யப்படவில்லையானால், பல இலட்சம் மக்கள் பட்டினியால் மடிய நேரிடும் என்ற ஆபத்தைக் கூறி அதற்கான ஆதரவு தரும்படி விண்ணப்பம் செய்தவண்ணம் இருக்கிறார். இதே சமயத்தில், இங்கே, காஞ்சிபுரத்திற் கருகாமையில் நாலுக்கல் தொலைவில் கூட என்ற இடத்தில் ஒரு பழைய சிவாலயம் இடிந்து கிடக்கிறது. அந்தக் கோயில், செங்கற்களின் அளவுக்குச் சிறிது சிறிதாக அறுக்கப்பட்ட பளபளப்பான கருங்கற்களால் கட்டப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட கோயிலை அழிய விட்டால் நாட்டுக்கே பெரிய ஆபத்தவந்து விடும், ஆகையால் அதனை அழிய விடாது புதிப்பிக்கும்படி புராணப் புலவர் ஒருவர், தமது விண்ணப்பத்தைப் பொதுமக்களிடம் கூறி வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைப்போக்கப் பரமனிடம் பொற்காசு பெற்ற புராணத்தை நமும் புலவர்தான், இப்போது அதே பரமனுக்கு ஆலயம் எடுக்க மக்களிடம் பொருள்கேட்கிறார். இதென்ன கோலம்? மக்களின் பசிக்குள்ளுமையைக் கண்டு சகியாமல், தன்னிடமுள்ள பொருளையெல்லாம் பொற்காசுகளாக அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்து அனாதையான ஆண்டவன், இப்போது தான் குடியிருக்கும் ஆலயமே பாழடைந்து, அதனைப் புதிப்பிப்பதற்கும் பொருள் இல்லாமல், தன்னுடைய பக்தான புலவர் வாயிலாக மக்களிடம் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளுகிறார் என்றால், இது எத்தனை 'இரங்கத் தக்கதாய்' இருக்கிறது பாருங்கள்!

இனி, அப்பரும் சம்பந்தம் நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்காகப் பரமனிடம் பொற்காசுபெற்றகாலம் எந்தநிலையில் இருந்ததென்றால், நாட்டில் மழையில்கூட; அதனால் காவிரியாற்றில் நீர் இல்லை; அதனால் வயல்களில் விளைச்சல் இல்லை; அதனால் மக்கள் பசி கோயால் தாக்கப்பட்டனர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பொற்காசு கிடைத்தவுடன், வேண்டிய அரிசியும் பிற உணவுப் பொருள்களும் அதேநிலையில் தாராளமாகக் கிடைத்தனவாம். இப்போது, இங்கு மழையில்கூட; அதனால் விளைச்சல் இல்லை; எனவே உணவுப் பொருள்கள்கிடைக்கவில்லை. பல ஆயிரம்கல் கொலைக்கு அப்பாலுள்ள நாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. ஆனால், அன்றைய பஞ்சமும், இன்று ஏற்பட்டுள்ளதுபோல் மழையின்மையால் ஏற்பட்டதுதான். என்றாலும், அன்று, பணம் கொடுத்தவுடன் உணவுப் பொருள்கள் தாராளமாகக் கிடைத்தனவாம். அதுவும், எந்த ஊரில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருந்ததோ, அதேநிலையில் தான் பணம் கொடுத்தவுடன் வேண்டிய உணவுப் பொருள்கள் வேண்டியபடி கிடைத்தனவாம். சிவனடியார்கள் பொற்காசைக் கொடுத்தவுடன்

"வேண்டவனே நாம் தருவோம்" என்று கூறி அவ்வூர்வணிகர்கள் தாராளமாக உணவுப் பொருள்களைக் கொடுத்தனர். மழையின்மையும், அதனால் காவிரியாற்றில் நீர்வராமையும், அது காரணமாக விளைச்சல் இன்மையும் ஏற்பட்டு எந்தநாட்டில் பஞ்சம் உண்டாயிற்றோ, அதேநாட்டில் பணம் கொடுத்தவுடன் உணவுப் பொருள்கள் தாராளமாகக் கிடைத்தனவென்று கூறுவது விரிதையினும் விரிதையாத வன்றோ இருக்கிறது. அற்றன்று. அவ்வூரில் பஞ்சம் ஏற்பட்டதால், உணவுப் பொருள்கள், பஞ்சம் ஏற்பட்டதாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கக் கூடிய வசதியிருந்திருந்தால், அப்பரும் சம்பந்தம் வந்து ஆனந்த நித்திரை செய்து ஆண்டவனிடம் பொற்காசு பெறுவதற்கு முன்னாடியே தங்களுக்கு வேண்டிய பொற்காசைக் கொண்டு அன்றாடம் வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை அன்றாடமே வரவழைக்கக் கூடிய, அவ்வளவு அண்மையான ஒரு ஊரில் பஞ்சமில்லாது விளைபொருள்கள் இருந்திருக்க வேண்டுமே! அப்படி இருந்திருக்குமானால், மழையின்மையாலும், காவிரியாற்றில் நீர் வராமையாலும் ஏற்பட்ட பஞ்சம் திருவிழி மிழலையப்படும் எப்படி பாதீத் திருக்க முடியும்! காவிரியாற்றில் நீர் வராமையால் ஏற்பட்ட உணவுப் பஞ்சம், திருவிழி மிழலையை மட்டும் தனியாகப் பாடிக்க முடியாது; காவிரியாறுபாய்கின்ற ஊர்கள் எல்லாவற்றையுமே பாதீத் திருக்கும். எனவே, திருவிழி மிழலைப் பஞ்சத்திற்கு, அதற்குப்பக்கத்திலுள்ள ஊர்களிலிருந்து உணவுப் பொருள்கள் வரவழைக்கப்பட்டன வென்பதும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய நிகழ்ச்சியாக இருக்க முடியாது. அன்றியும், காவிரியாற்றுப்பாய்ச்சலுக்கு அப்பாற்பட்ட தொலைவுள்ள வேறு ஊர்களில் இருந்து அன்றாடம் வரவழைக்கக் கூடிய துரிதமான போக்கு வரத்து வசதியும் அக்காலத்தில் இல்லை.

எனவே, இப்பஞ்ச நிகழ்ச்சி பெரியபுராணத்தின் நுழைந்த புதுமைதான் என்ன? அப்பர் சம்பந்தர் முதலான சைவசமய ஆசிரியர்களுக்குச் சிவனின் அருட்டிறம் இருக்கிறதாகக் கற்பித்து, அழிந்து போன சைவத்தை மீண்டும் புதிப்பிப்பதற்காக, இத்தகைய புதுமைகளைப் புராணங்களில் நுழைத்து, அவற்றை மக்கள் நம்பும்படி செய்தனர் என்பதைத் தவிர, இதில் வேறு யாதார்த்தமும் உண்மை இருக்கமுடியாது.

எனவே, இப்பஞ்ச நிகழ்ச்சி பெரியபுராணத்தின் நுழைந்த புதுமைதான் என்ன? அப்பர் சம்பந்தர் முதலான சைவசமய ஆசிரியர்களுக்குச் சிவனின் அருட்டிறம் இருக்கிறதாகக் கற்பித்து, அழிந்து போன சைவத்தை மீண்டும் புதிப்பிப்பதற்காக, இத்தகைய புதுமைகளைப் புராணங்களில் நுழைத்து, அவற்றை மக்கள் நம்பும்படி செய்தனர் என்பதைத் தவிர, இதில் வேறு யாதார்த்தமும் உண்மை இருக்கமுடியாது.

யுமா என்பதனை வாசகர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சென்னை 2-வது சர்க்கில்

1-வது திராவிட மாநாடு

17-3-46 ஞாயிறு காலை 8-மணிக்கு

தோழர் N. V நடராஜன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெறும்

பெரியாரும் மற்றும் தோழர்கள் பலரும் மாநாட்டில் கலந்துகொள்வர்.

சிந்தித்துப் பாருங்கள்

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

'ஜி' களையும் சாதாரண திரு. காராஜ் எதிர்த்து நிற்கிறார். அவருக்கு வெற்றி கிடைக்கட்டும்.

நிற்க, நமது கடமை என்ன? பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை வீழ்த்துவதற்கு இதுதான் தருந்த சமயம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை இழந்துவிடக் கூடாது. ஆனால், பிரிட்டிஷர் வெளியேறியபின்னும் படியும் ஆரிய ஆட்சி நம் தலையில் ஏறி உட்காராமலும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதுமிகவும் எக்கச்சக்கமான நிலைமை. இந்த நிலைமையை ஒட்டித்தான் வரப்போகும் தேர்தல்களையும், வருங்கால நிலைமையையும் ஆராயவேண்டும். திராவிட கழகம் தேர்தலில் கலந்து, கொள்வதில்லை என்று தீர்மானம் செய்தவுடன், எனக்குக் கொஞ்சம் கலக்கமாயிருந்தது. ஆனால் இக்கட்டுரையில் எழுதியுள்ள விஷயங்களை எல்லாம் பார்த்திருக்கொண்டு வந்தவுடன், திராவிட கழகத்தின் முடிவான மிகவும் தகுதியானது என்று தீர்மானித்தேன். எலக்ட்ரான்குச் செலவு செய்ய நம்மிடம் பணமில்லை. காங்கிரஸ் முதலாளிகளுடன் நாம் பணப்போட்டி இட முடியாது. இரண்டாவதாக, நமது ஸ்தாபன அமைப்பு இன்னும் பலப்படுத்தப்பட்டு தேர்தலில் போட்டியிட ஏராளமான செலவுகள் உள்ள அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். தேர்தல் முடிந்தபின் காங்கிரஸ்தான் மந்திரிசபை அமைக்கும். காங்கிரஸ் மந்திரிசபை திராவிட மக்களை நசுக்க முயன்றால், வெளியே இருந்து நாம் போராட்டத்தை நடத்தலாம். சட்டசபையில் எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தால்தான் நம் குறைகளை எடுத்துக் கூறலாம் என்று நினைப்பது தவறு. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழிக்கவும், ஆரிய ஆட்சியை வீழ்த்தவும் நாம் போராட வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, தற்சமயம் நாம் செய்யும் வேலை, பிரசாரம் செய்தல், போராட்டத்திற்குத் தயார் செய்தல், கட்சி அமைப்பு. இவ்வேலைகளைத் திராவிட கழகம் தீவிரமாகச் செய்து வருகிறது. கட்சியின் தீவிரநோக்கங்களைக் கண்டு பயந்தவர்களும், கட்சியின் பேரால் சுயநலத்தைக் கருதுகிறவர்களும் இப்பொழுது திராவிட கழகத்தில் இல்லை. ஆகவே, போராட்டம் ஏற்படின் வெற்றி எதிர்பார்க்கலாம்; எல்லோரும் வேலை செய்வோமாக.

மூல வியாதிகளுக்கு யௌவன பிராஷ்

கருணாகிருஷ்ண லேகியம்! ஆப்ரேஷன் பயன்தராது

மூல முனைகள், ரத்தம், சீழ்மடிதல், குத்து, வலி, மலபந்தம், பவுத்திரக் கட்டிகள், 3-வேளை மருந்தில் உபத்திரவங்கள் தணிந்து சுகம் காணலாம்.

12 நாள் யௌவன பிராஷ் ரூ. 3 சரஸ்வதி வைத்தியசாலை பழனி, S. I.

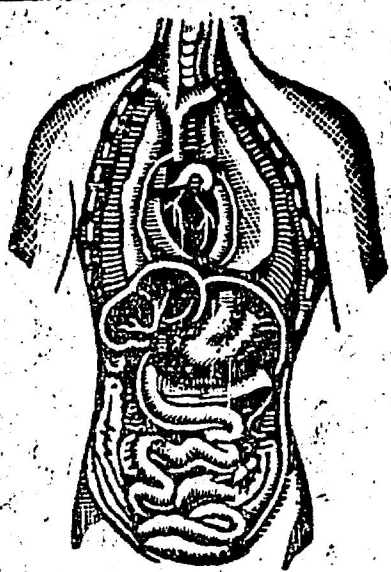
ஸ்டாக்கில் ஸ்டாக்கில்:

T. N. சொக்கலிங்கம்பிள்ளை மருந்து வியாபகர்.

தி. மெடிக்கல் & ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ் என்.வி. பொன்னாச்சி.

R. S. வாசன் & Co கெயிண்ட் திருப்பூர்.

சரஸ்வதி மெடிக்கல் ஸ்டோர், நாமக்கல்.

ஜெயராமகாயசுத்திலேகியத்தைச் சாப்பிடுங்கள்
தலைவரி, மயக்கம், வாந்தி, நெஞ்சுவலி,
வயிற்று வலி, புளித்தேப்பம், வயிற்றுப்பிச்சை,
தடல்வாதம், இடுப்பு வலி, மூலநோய்,
இவைகளைப்போக்கி மலத்தைச் சுகமாய்ப்பிரிக்கும்

அற்புத சஞ்சீவி

ஜெயராம காயசுத்திலேகியம்

1-சேர் ரூ 4. 1/2-சேர் ரூ 2-2-0.
வி. பி. பி. வேறு.

ஜெயராம வைத்தியசாலை,

28, சாசிவிஸ்வநாதர் கீழ்வீதி, தும்புகோணம்.

எமது சோல். வடிவம்:—

M. E அப்துல் ரகிமான் சாகிபு, புகையிலை வியாபாரம்.
பேரிய கடைவீதி, திருவண்ணாமலை.

அடிமையை ஒழித்த

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ளும் அவாவனையவனானான். லிங்கன் எங்கு சென்றாலும் வேறுவதற்காக அல்லாவிட்டாலும் அவன் சொல்லாற்றலைக் கேட்கும் கிருப்போடு மக்கள் அவனைச் சுற்றிக் குழுகிடுவார்கள். அவன் சொல்லிவள்ள கவிதைக்கண்டு மகிழுவந்த மக்கள் கருத்தைப்பற்றியும் சிந்திக்க கொடங்கிறார்கள். லிங்கனுக்கு அவனது சுற்றுச்சூழலில் ஒருவித மதிப்பு வளர்ந்தது.

ஆபிரகாம் லிங்கனை இருபத்தே ராவது ஆண்டு தழுவும் நிலையில் அவன் தந்தை தன் சிறுதோட்டத் தையும் விற்றுவிட்டு இண்டியானா விஸ்கிந்து இல்லினியஸ் என்றமண்டலத்திற்குப் புறப்பட்டார். வீட்டுச்சாமான்களிறைந்தவன் டியை லிங்கனை வெறுங்காலேடு வெகு தொலைவிற்கு இழுத்துச் சென்று குடியேறத்தக்க புதிய நிலத்தைக் கண்டு அங்கே குடிபுகுந்தோடு தங்கினான். புதிய கர்ப்பிலிந்ததை லிங்கனும் அவனது இளவலும் நன்கு உழுததோடு 15 வக்கர் சுற்றுவருக்கு வேலிகட்ட லிங்கனை மரத்தைப்பிளந்து வரிச்சுக்கட்டினான்.

ஒயர் உழைப்பு லிங்கனை எங்கு உடம்பாக்கிற்று லிங்கனின்வலமை மக்கள் எடுத்துக்காட்டுக்குரியவலமைபின் எல்லையை அடைந்தது. மரம் பிளப்பதிலும், கதிர்விடுங்கு வதிலும், அவைகளை அடிப்பதிலும், லிங்கனுக்கு நிகரானவர் எவரும் இல்லை. ஆண்டு வளர் வளர் அறிவு கொளுத்தும் நூல்களைப்படிப்பதில் லிங்கனுக்கு அவர் மேலிட்டது. வேலைநோம்போக எஞ்சியதேரத்தில் மரநிலையில் தங்கி ஏட்டிலே எண்ணத்தை இருத்தவான். ஆண்டுக்குமேல் அறிவு வளர்ந்தது, ஆனால் அவனுக்கு உரிமை உடையதானது சொல்ல ஒன்றுமில்லை. கையில் பொருளில்லை என்றாலும் பலமைல் நடந்துசென்று கடனாக நூல்களை வாங்கிவந்து படித்தான். அதற்கிடையில் கொல்லத் தொழிலுங்குறுத்தேந்தான்.

இல்லினியஸில் வாழத்தொடங்கிய ஆறுதிங்களுக்குள் தன்வாக்கு வன்மையால் மக்களின் அன்பைக் கொள்ளுகொண்டான். அவ்வன் பின்விளைவில் மண்டல ஆட்சி மன்றத்திற்கு ஒரு உறுப்பினனாக லிங்கன் நிறுத்தப்பட்டான். மிகச்சில வர்க்குறுதிகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டான். என்றாலும் இரண்டாண்டில் பெரும்பான்மைவாக்குகளால் வெற்றிபெற்று ஆட்சிமன்றம் ஏறும் நிலை எய்தினான். மன்றம் ஏறுங்கால் மக்கள் மதிக்கத்தக்க ஆடை அணிந்துகொள்ளவேண்டித் தேவையான பொருளைத் தோழர்களிடம் கடனுக்குப் பெற்றான். காட்டிலே 'திருந்து வந்த' லிங்கன் நாட்டு மன்றத்திலே நடமாடத் தொடங்கிய சிறு காலத்திற்குள் மக்களின் மதிப்பைச் சமாளிக்க

முடியாத அளவுக்குப்பெற்றான். அவனுடைய சொல்லாற்றலால் சோர்வுற்றிருந்த மக்களின் உடைந்த உள்வத்தில் உணர்ச்சியைத் தெளித்து, எண்ணங்களை எழுப்பிக் கருத்துகளைப்பூக்கச்செய்து, மனித உரிமை வேட்கை என்னும் மனத்தைக்கம்மழ்ச்செய்தது. லிங்கனின் திறமை படித்தவரையும், பாமரரையும் தியங்க வைத்தது. பிடிக்கலோ வேறு எதற்காக அல்லாவிட்டாலும் இயக்க முன்னேற்றங் கருதி லிங்கன்போற்றும் இன்றிப் பரமையாமையில் இருந்தார்கள். இங்க நிலையில் லிங்கன் தந்தோழரிடமில அளவை நூல்களைக் கடனுக்குவாங்கிப்படித்துத் தேர்ச்சி பெற்று நில அளவையாளனாகத் தொழில்புரியத் தொடங்கினான்.

லிங்கனின் புகழ் முகிலைக் கிழித்தெழும் முழுமதியின் குளிர்போல் எங்குணர் பாவத் தொடங்கிற்று. அவன் தன்எல்லாச்சொற்பொழிவுகளிலும் எடுத்தோதி வந்த இரு பெரும் பொருள்கள் 'அடிமை' 'குடி' என்பவையாகும். அந்தக் காலத்தில் அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா நாட்டு நீக்கோவர்களைக் கப்பலேற்றிக்கொண்டுவந்து அடிமை வாணிப நடத்திவந்தது. மக்களின் மனநிலையை அறிந்த லிங்கன் அடிமைப்படுத்தும் மனப்பான்மையின் கொடுமையையும் உணர்ந்தான். வறுமையின் நிலையையும், உழைப்பின் தன்மையையும் உழைப்பினால் உருமாறிய ஆபிரகாம் லிங்கன் பட்டி உணராமல் இருப்பான்! உணர்ந்தான். உள்ளங்குமுற்றிற்று குமுறிய உள்ளம் தீப்பொறிகளைக்கக்கியது. அத்தீப்பொறிகள் மற்ற மக்களின் உள்ளத்திலிருந்த அடிமையாகும் மனப்பான்மையைத் தீய்த்தன. அடிமையை ஒழித்த அஞ்சா நெஞ்சன் என்ற பெயரெடுக்கப்போகும் ஆபிரகாம் லிங்கன் தனக்கு அப்பெயர்வரும் என்பதை எப்பொழுதுமறினைக்கவில்லை.

ஆட்சி மன்றத்தில் உடன் உறுப்பினராக இருந்ததோழர் ஒருவரின் தூண்டுகோலின்பேரில் லிங்கன் சட்டப்படிப்பும் படிக்கத்தொடங்கினான். மறுபடியும் எடுகள் கடன் வாங்கிப்படிக்கும்படி ஏற்பட்டது. அதற்காக ஒருநாள் இரத்திரண்டுமைல் தொலைவு நடந்துசென்று ஒரு வண்டி சட்ட நூல்களை வாரிக் கொண்டு இவர்களுள் கால்நடையாகத்திரும்பினான். வரும் வழியில் ஒருபுத்தகத்தின் நாற்பது பக்கங்களைப்படித்து மனப்பாடமும் பண்ணிவிட்டான். அவ்வளவு கிருப்பும் இருந்தது அவனுக்குப் படிக்க வேண்டுமென்பதிலே. லிங்கனின் வாழ்நாளை இருபத்தேழு ஆண்டுகள் கொள்ளுகொண்டு இருபத்தெட்டாம் ஆண்டு கொள்ளை கொள்ள ஆரம்பித்தது. நில அளவைத் தொழிலோடு வக்கில் தொழிலும் நடத்த லிங்கன் நகரத்திற்குச் சென்றான். அங்கேயும் பொருளாதார நெருக்கடி பீடாபிடித்துநதியதால் தோழன் ஒருவன்விட்டில்படுக்கை ஒன்று இல்லாகப்பெற்றவாழ்ந்து

வந்தான். வறுமை அவனைத்தோழமை கொள்வதின்னும் சற்றும் கிலக்கவில்லை. இப்பொழுதும், லிங்கன்கிழிந்த அழுக்குப்படிந்த ஆடையுடன், தாள்கள் நிறைந்த தொப்பியோடு நீண்டவளர்ந்த ஒல்லியான உருவத்துடன் கோற்றமளித்தான். என்றாலும் "உண்மை ஆபிரகாம்" (Honest Abe) என்ற பெயரெடுத்தான். தான் சம்பாதித்த முதல் பெருங்கொகையைக் கொண்டு தந்தை விற்ற தோட்டத்தை மீண்டும் உரிமையாக்கிக் கொண்டான், சிலகாலம் சுழிந்து மாரிடாட் (Mary Todd) என்ற பெண்ணை மணந்தான். அப்பெண் சிறகாலத்தில் நான்குபிள்ளைகளுக்குத் தாயானான்.

ஆபிரகாம் லிங்கன் அடிமையை அகற்றத் தன்காலமெல்லாம்கனல் கக்கும் பேச்சுக்களைப் பேசுமக்கள் உள்ளத்தைக் கலக்கிவந்தான். ஒருகால் "உங்கனின் சேற்றம் நீதிக்கோட்டையின் சுவர்களைச் சீழித்துச் சாய்த்துவிட்டது, அடிமை பொறுக்கமுடியாதபெருங்குற்றம், இந்த உண்மையை மறுப்பது உடன், பிறந்தானையும் உடன்பிறந்தானையும் சேர்ந்து வாழ வொட்டாமல் பிரித்துவாழ ஏது செய்யும்; ஒருகுடிச் சண்ணையின் கொந்தழிலைக் கொழுந்து விட்டெரியச் செய்யும்; அது நாட்டின் கெடுவத காட்டுங்குரியாக முடியும். அடிமை கொடுமை என்பதை எண்ணிச் செய்யாத எந்த உடன்படிக்கையும், எந்த அரசியல் ஏற்பாடும் நீண்ட நாட்களுக்கு நின்று நிலவ முடியாது" என்று உணர்ச்சி துன்ப எடுத்துக்கூறினான். இவ்வாறு லிங்கன் பேசியது அவன் இயக்கத்திலிருந்த சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. காரணம் அடிமை ஒழிக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று லிங்கன் அஞ்சாது எடுத்துக் கூறுவது இயக்கத்திற்குச்சேர்தலிலே வெற்றி பயக்காது என்று அந்த நாட்டில் அக்காலத்திலிருந்த சாய்வு நாற்காலிகள் கூறின. எண்ணியதை எடுத்துக் கூறாமல் இருக்க லிங்கன் இணங்கவில்லை. சென்ற விடமெல்லாமல் சோர்வின்றிச் சாடினான் அடிமை மனப்பான்மையை. லிங்கன் துணிவுகொண்ட அளவுக்கு அமெரிக்க நாட்டுச் செய்தித்தாள்கள் லிங்கன் சொற்பொழிவை வெளியிடத் துணிவு கொள்ளவில்லை. மறைத்தேவந்தன என்றாலும், மக்களின் உள்ளத்தே வழுத்த எழுச்சிவெள்ளம், லிங்கனின் அறிவுரைகளை வாரி எடுத்து அடித்துக்கொண்டு போயிற்று. லிங்கனின் சொற்பொழிவு எவ்வாறு வுடனே மக்கள் கடல்போல் திரைநெடுவார்கள். இறந்த தாயின் உடலைத் தந்தையும் பிள்ளையும் தாங்கலே செய்த சுவப் பெட்டியில் உடன்வர வேறுவரும் இன்றித் தூக்கிச் சென்று புதைகுழியிலே கண்ணீர் விட்ட ஒன்பது ஆண்டு லிங்கனுக்குத், தன் நாற்பத்தொன்பதாவது ஆண்டிலே அடிமையை அகற்ற எண்ணிவிட்ட கண்ணீரைக் கையேந்தவுப், சொன்ன சொல்லைச் செவியேற்கவும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஆங்காங்கு திரண்டார்கள். நாட்டின் நிலையை நேரில் கண்டான் லிங்கன். கனிசம் பருகிக்கனிமொழிபேசிக் கோமள

வல்லிகளோடு ஆடாங்கு நடத்தும் மேன்மாடிச் சாரத்தின் வழியாக நாட்டைக் கண்டானில்லை. அவன்கையும் தோளுமே அவனுக்கு நாட்டின் நிலையை நவீனம் நின்றான். கண்டதை மக்களிடத்தே விண்டான். செவிமடுத்த மக்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கினார்கள். லிங்கன் கொளுத்தியதே அமெரிக்காவின் திக்கெட்டும்பாவிற்று. அடுத்து வருட தேர்தலில் அடிமையை ஏகமறப்பாடுபடும் அறிஞனே குடியரசுத்தலைமைப்பீடத்தில் ஏற்றப்படுதலுக்குரியதகுதியுடையவனானான் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. லிங்கனின் கட்சியார் லிங்கனை குடியரசுத்தலைமைப் பதவிக்கு நிறுத்தினார்கள். லிங்கன் வென்றான், வெற்றி மாலையைக் குடினான். வெறுங்காலேடு இல்லினியஸ் நுழைந்த லிங்கன் வாகை மாலையுடி வாழிநடவரி வேவெள்ளை மாளிகையில் வாழும் நிலைக்கு ஏற்றம் பெற்றான். லிங்கனின் வெற்றியைக் கொண்டாடிய மக்கள் லிங்கனின் பெயர் பொறித்த கொடியை முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்ன்தந்தையின் தோட்டத்திற்கு வேலி அமைக்க லிங்கனே வெட்டிய வரிச்சுக்கழிகளில் இரண்டாண்டுகொண்டுவந்த அவற்றினுலே எந்திரின்றார்கள். வெற்றிபெற்ற லிங்கன் வாழிநடவரினே துழைய முடியவில்லை. காரணம் வாழிநடவரி எதிர்க்கட்சியாரின்கோட்டையாக விளங்கியது. மக்களை அடிமைப்படுத்தி ஆணவ ஆட்சிசெலுத்திவந்த உலுத்தரின் உல்லாச புரியாகத் திகழ்ந்தது வாழிநடவன். ஏரெத்த உழுவன் ஏழைகளின் தோழனாகக் கோலேந்தச் சென்றபொழுதுமாற்றார் கொலை செய்ய முயன்றார்கள். முயற்சி பலிக்கவில்லை. எதிரியின் கூடாரத்தில் குடியரசுத் தலைவன் லிங்கன் நுழைந்தான். கமழுவதற்ற கனகாம்பரங்கள் நிறைந்த, பூங்கா விலே காட்டுமுல்லை முதுவல் செய்யத்தொடங்கிற்று. காட்டுமுல்லையின் மணத்தின்முன் கனகாம்பரங்கள் மங்கின. கனகாம்பரங்களின் நடுவே காட்டுமுல்லை; சீமான்களின் நடுவே லிங்கன். லிங்கன் ஆட்சிபீடம் ஏறியபிறகு தன்உள்ளத்தில் எப்பொழுதும்குமுறுதலைச் செய்து கொண்டிருந்த அடிமையைச்சட்டமூலம் அற்ற முயன்றான். உலகில் எந்தத்தலைவனும் அதுகாறும்செய்ய நினைக்காத செயலைச் செய்து முடிக்க முதலில் எண்ணினான். உடனே நாடெங்கும் அமனி ஏற்பட்டது. அடிமையை ஒழிக்க முயன்ற லிங்கனுக்கு அமனியை அமைதிப்படுத்த வேண்டி நேரிட்டது. அமனி உள்நாட்டுச்சண்டையாக மாறிற்று. அடிமையை வெறுத்த வடமண்டலங்களும் அடிமையை ஆண்ட தென்மண்டலங்களும் களங்களிலே மோதத்துவங்கின. வடமண்டலத்தாரின் புகழ்ச்சிக்குரிய வீரனாக லிங்கன் விளங்கினான் என்றாலும், தன் ஏழைக்குடி மக்கள் களத்திலே மடிவது கண்டு கண்ணீர் சொரிந்தான். லிங்கனின் இருதயம் இரும்பினாலானதல்லவே. அதுதான் சீமான்களுக்குமட்டுமே சொந்தமாயிற்றே. இந்த நிலையில் அடிமை ஒழிப்புச்சட்டத்தை அஞ்சாநெஞ்சுடன் வெளிப்படுத்தினான்

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

ராஜம் விலாஸ்

கைத்தறி ஜவுளிகள்

கவர் புடைவைகள்

உயர்தர ரகங்கள்!

உத்தரவாத ஜரின்கள்!!

80, 100 ரூ. துல்கனல் தயாரிக்கப்பட்டவை!

ஒருமுறை ஜீவன் செய்யுங்கள்

ராஜம் விலாஸ்,

சென்னை மெனாக்காடா, தெரு. உறையூர் P.O. திருச்சி.

திருப்பரங்குன்றிலே திரிபுரா

—(பகுதி)—

திரிபுராவில் நடந்த காங்கிரஸ் தலைவர் தேர்தலிலே திராவிட மங்கோவியத் தீர்ன் சபாஷ் சந்திரபோஸ், ஆரியவீரன் பட்டாபி தோராமையாவுடன் போட்டியிட்டார், வெற்றி பெற்றார். ஆரியர் நெஞ்சு கொதித்தது. கண்கள் கோபக் கணல் கக்கின. வாய் சாபக்கணை விடுத்தது. ஆரிய மதக்கார்ப்பாளர் காந்திபார், “பட்டாபி தோல்வி, என் தோல்வி” என்று பட்டவர்த்தனமாக அறிக்கை விட்டு அபயமளித்தார்.

வீரன்போல்போஸ்ராஜிநாமாசெய்தார். வேறு கட்டி அமைத்தார் “முன்னேற்றக் கட்டி” என்பது அதன்பெயர். அதைத் தான் ஆச்சாரியார் “ஒட்டைப்பட்டு” என்று வருணித்தார்.

திராவிடவீரன் போஸைத் தோற்கடிக்கக் கூட்டு முன்னணி அமைத்து அன்று செய்த சூழ்ச்சியிலே வெற்றி பெற்றனர், ஆரிய சிகாமணிகளாகிய காந்தியாரும், ஆச்சாரியாரும். இருவரும் இணைபிரியா நண்பர்கள், பழைய சகாக்கள். அன்று மட்டுமென்ன என்றுமே அப்படித்தான்.

போஸ் நேதாஜியாகி “ஜே ஹிந்த்” கோஷம் தந்தார். வந்தேமாதர வாழ்க றுக்கு நெஞ்சு வாதித்தது. “வந்தே மாதாமிருக்க, ஜேஹிந்த் வேண்டாம்” என்றார் ஆச்சாரியார். “வேண்டுமானால் வந்தேமாதரத்துக்கு அடுத்தபடியாக வைத்துக்கொள்ளலாம்” என்று ஒத்துப்பாடினார்.

ஹரிஜனங்களுக்கு ஆலயங்களை (வெளிக்கடவுளை, உட்கடவுளை அல்ல. மூலத்தானத்தை அல்ல.) நிமித்துவிட்டார் ஆச்சாரியார். அத்தக்கோயிலிலே சாமி தரிசனம் செய்ய யாத்திரை மேற்கொண்டார் காந்தியார்.

இவ்வாறு இவர்கள் இருவரும் ஒரு வரையொருவர் சார்த்தே என்றும் உடந்து கொள்வர். எளிதும் சில சமயங்களில் அபிப்பிராயப்பேதம் கொண்டதாக வெளிப்பட்டுக்கு அறிக்கைகள் வெளியிடுவர். “காந்தி வாக்கு வேத வாக்கா” என்பார் ஆச்சாரியார். “ராஜாஜி செய்கை என்னக்குப்பிடிக்கவில்லை” என்பார் காந்தியார். ஆனால் சமயம் நேர்த்தபோது இவர் அவர் துணை நாடுவார். அவர் இவரைக் காக்க வருவார். இருவரும் சேர்ந்துதிரி களைச்சாடுவர், சதிசெய்து வீழ்த்துவர். அசல் ஆரியப்பண்பு.

இந்த அபூர்வஜோடி சமூக அரங்கத்திலே சம்பந்திகளாகிவிட்டனர். அரசியல் அரங்கத்திலே இடைவிடாமல், சதிகளும், தமாஷ்களும் நடத்திக்கொண்டு வருகின்றனர். ஆச்சாரியகரமாகக்கிவெற்றிகளும் பெற்று வருகின்றனர். ஆனால் அறிவுக் காலமாகிய இக்காட்சளிலே அவர்கள் சூழ்ச்சிகள் வெளிப்படத் தொடங்கிவிட்டன; வீழ்ச்சி தூரத்திலில்லை என்பதை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள்.

அன்று ஒருபோஸை வீழ்த்தினார்கள். இன்று ஒருகாமராஜை வீழ்த்திவிட்டார்கள்.

தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர் காமராஜ், திராவிடவீரர் ஆகஸ்ட் தியாகிகளாகிய ஊழியர்களைத் திரட்டினார் திருப்பரங்குன்றத்திலே, ஆச்சாரியார் ‘ஒழிக’ என்று கோஷித்தார், தீர்மானமும் கிறைவேற்றினார் துணிந்து.

ஆனால் ஜூன்—ஜூலை தியாகிசம்மா இருப்பாரா? தமது பரம்பரைச் சொத்

தான் சூழ்ச்சியைக் கையாண்டார். ஆஸாத்துக்குக் கடிதம் எழுதித் காங்கிரசில் துழைந்தார். திருச்செங்கோட்டிலே தேர்தல் நடத்தி மாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பரானார். இந்தப் “புழக்கடை” முறையை ஆட்சேபித்தார் தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர்.

கேவலம் ஒருகாமராஜ் எதிர்ப்புக்கு ஆச்சாரியார் அடங்குபவரா? தனதுகை வரிசையைக் காட்டினார். காமராஜ் தலையை “கல்கியைக்” கொண்டு சின்னத் தலையாக்கினார். தனது சகபாடி காந்தியாருக்கு ஒலை விடுத்தார்.

இவற்றையெல்லாம் இதுவரை தூரத்திலிருந்தே கண் காணித்து வந்த காந்தியார் அசபுலிவை விடுத்தார். “கோடு செல்லும் குன்றம் செல்லாது” என்று அவர் தீர்ப்பளித்துச் சமரசம் செய்து வைத்தார். சர்தார் பட்டேலும் சம்மதம் அளித்தார். ஆயினும் தமிழர் உள்ளக் கொதிப்பு அடங்கவில்லை. ஆகவே தனது சகாவுக்கு ஏற்பட்ட அபாயத்தை நீக்கி அபயமளிக்க அண்ணல் காந்தியார் “ஹரிஜன் யாத்திரை” மேற்கொண்டார் தமிழ்நாட்டுக்கு.

“கோடு செல்லும் குன்றம் செல்லாது” என்று அசபுலி தீர்ப்பளித்த அன்றே காமராஜ் ராஜிநாமாச்செய்திருக்கவேண்டும். ஆனால் காந்திய மையலிலே கண்மூடித்தன்னை மறந்தவயத்தன்னில் இருந்தார். அந்த முதல் குட்டு அவருக்கு உறைக்கவில்லை. தடவிக்கொடுத்துவிட்டுச்சம்மா இருந்தார்.

சட்டசபைக்கு ஹரிஜன அபேட்சகர் ஜாபிதா தயாரித்துத் தமிழ்நாடு தேர்தல் போர்டு தலைவர் காமராஜ் மக்கிடதேர்தல் போர்டுக்கு அனுப்பினார். அதில் “ராணிப்பேட்டைத் தொகுதிக்குச்சிபார்சு செய்யப்பட்ட ஊழியரை நீக்கித் தனக்கு வேண்டிய வேறு ஒருகபரை நியமிக்கும்படி ஆச்சாரியார் சர்தாருக்கு எழுதினார். சர்தார் பட்டேல் தேர்தல் போர்டை நிராகரித்து ஆச்சாரியார் சிபார்சை ஏற்றுக்கொண்டு உத்தரவிட்டார். இது காமராஜுக்குவடநாட்டார் அளித்த இரண்டாவது குட்டு. இதையும் வரப்பிரசாதமாகவே எண்ணிவாளா விருந்தார்.

காந்தியார் சென்னைக் கூட்டத்திலே காமராஜை நோக்கி “உங்களுக்குக்கூட இந்துஸ்தானி தெரியாதா” என்று கேட்டார். இந்துஸ்தானி தெரிந்த ஆரியரே தலைவராக இருக்கலாம். நீங்கள் தலைவராயிருக்க வாய்க்கவில்லை என்று சொல்லாமற்சொன்னார். இது காமராஜருக்குக் கருணையுடன் கிடைத்த மூன்றாவது குட்டு. இதுவும் தேவாயிர்தம் என்று எண்ணியிருந்துவிட்டார்.

காந்தியார் சென்னையிலிருந்த காலே ஆச்சாரியார்களுையே அல்லும் பகலும் அனவாதமும் அரவணைத்துக்கொண்டிருந்தார். காமராஜர்கள் கடைசியரென ஒதுக்கப்பட்டனர். ஆங்கிலப் பார்லிமெண்டரி தனதுகோஷ்டியினரும் அவர்களைப்பாராது புறக்கணித்தனர். இது காமராஜ் பெற்ற நான்காவது குட்டு. அதையும் காமராஜ் அவமானமாகக்கருதவில்லை.

காந்தியார் யாத்திரைமுடித்து வார்தா சென்றார். சென்றவர் முதற் காரியமாக ஆச்சாரியாருக்கு வக்காலத்து வாங்கி, ஹரிஜன் பத்திரிகையிலே அறிக்கை,

யொன்று வெளியிட்டார். அந்த அறிக்கையில், “தென்னாட்டிலே ராஜாஜியைப் பொது ஜனங்கள் போற்றுகின்றனர். ஆனால் ஒரு சிறு கும்பல் காங்கிரஸ் தலைமையில் வீற்றிருந்து அவரைத் தூற்று கின்றது. ராஜாஜியைப் புறக்கணித்தால் அபாயம் வரும், எச்சரிக்கிறேன்” என்று கூறினார்.

இதுகாமராஜுக்குக் கிடைத்த ஐந்தாவது குட்டு. இப்பொழுதுதான் கொஞ்சம் உணர்வுவந்திருக்கிறது. “ஜயோ வலிக்கிறதே” என்று மெல்லச் சொல்லித்தேர்தல் போர்டு தலைமைப்பதவியை ராஜிநாமாச்செய்திருக்கிறார். ஆனால் காங்கிரஸ் தலைமைப்பதவியைராஜிநாமாச்செய்யவில்லை. அதையும் அவர்செய்யாத வரையில், ஆரியக்கூட்டம் சம்மா இருக்கப்போவதில்லை. எச்சரிக்கை ரூபத்தில் குட்டுகள் விழுந்து கொண்டேயிருக்கும்.

வடநாட்டிலே, திரிபுராவிலே (மங்கோய்த்திராவிட) வீரன்போஸ்வனப்புமிருந்த கோட்டையிலே, வானளாவிய வசந்த மாளிகை கட்டினார். காளை கண்கண்களைத் தவிர்த்த அம்மாளிகை காந்தியார்கண்களை உறுத்தியது. உடனே ஒரு “பட்டாபி தோல்விஎன்றதோல்வி” என்ற இடியைஎனவி அம்மாளிகையைத்தரைமட்டமாக்கினார்.

தென்னாட்டிலே, திருப்பரங்குன்றத்திலே திராவிடமகன் காமராஜ் திக்கெட்டும் ஒளிவீசும்படி ஊழியர் உதவியால் ஒப்புயர்வற்ற உன்னத மாளிகையை உண்டாக்கினார். அம்மாளிகையின் சிகரங்களிலே யிருந்துவீசிய ஒளி, குமுசையிலே கோயில் கொண்டுள்ள காந்தியார் மதுரையிலிருந்து ஏறிட்டுப் பார்த்த பொழுது அவர்கண்களைக் குருடாக்கியது. உடனே “ராஜாஜி தோல்வி என்றதோல்வி” என்ற இடியைஎனினார். அந்தோ! அம்மாளிகையம்சுடசட வென்று சரிந்து விழுந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரிபுராவீரன் நேதாஜியானார். அன்று தூற்றியவாய் இன்று கூசாது அவரைப் போற்றுகின்றனர். திருப்பரங்குன்றவீரன் என்ன ஆவார்? என்னசெய்வார்?

காங்கிரசிலுள்ள தேசபக்த தமிழர்கள் “காங்கிரஸ் வடநாட்டு ஆரியரின் கைப் பொம்மை” என்பதை இனியேனும் ஒப்புக்கொள்வார்களா? அல்லது குப்புற விழுந்தும் மீசையில் மண் ஒட்டவில்லை என்று வரட்டு ஜம்பம் அடிக்கப்போகிறார்களா? அவர்களுக்கு நாம் கூறுவது இதுவே. “நீங்கள் ஆரியர்களால் எந்தத் துறையிலும் மட்டந்தட்டப்படுகிறீர்கள் என்பதை அறிந்து விழிப்புடன் காரியமாற்றங்கள். அந்த விழிப்பு ஏற்பட்டுப் போராடி வெற்றிபெறுதவரை நீங்கள் மனிதர்களாக மதிக்கப்படமாட்டீர்கள். சூத்திரனாக—தொழுவனாக மதிக்கப்படுவீர்கள்.”

காந்தியார் சென்னைக்குவந்தது ஆரிய மொழியாகிய, இந்துஸ்தானி பிரசாரத்துக்காக. துழைந்தது ஆரியர்களுகையாகிய மீனாட்சி கோவிலின் உள்ளே. ஆனால் திரட்டியது திராவிட ரத்தமாகிய ஹரிஜன் ரிதி. திட்டியது திராவிடரைக் கும்பல் என்று கூறி இழிவு படுத்தும் ஆச்சாரிய ஆதரவுக் கட்டுரை.

மானமுள்ள தமிழர்களுக்குத் தங்கள் சுயமரியாதையைத் தட்டியெழுப்ப இதை விட வேறு என்ன வேண்டும்?

சபாஷ் சந்திரபோஸை இழித்துக் கூறிய காந்தியார் வங்காளத்துக்குச் சென்றபொழுது அவர்மீது வெறுப்பு உண்டாயிற்று. கறுப்புக்கொடிகள் காட்டப்பட்டன. (செருப்பும் விசப்பட்டது) ஆனால் காமராஜை இழித்துக்கூறிய காந்தி நம் நாட்டுக்கு வந்தவுடனே நாம்

அவர் காலேக்கழுவி, அந்த நீரைத்தீர்த்த மாக உட்கொள்ளவும் தயாராயிருக்கிறோம், கும்பிடுகிறோம், கூட்டத்திலே கோவிந்த நாமமும், ராம பஜனையும் பாடுகிறோம். இனி அவருக்குக் கோவில்கட்டுவோம். பூஜைகள் செய்வோம். விழா வெடுப்போம். இதுவா மானம்? இதுவா சுயமரியாதை?

காந்திய மையலிலே கருத்திழந்த அன்பர்கள் பதில் சொல்லட்டும்.

‘பட்டாபி தோல்வி, என் தோல்வி’ என்றும், “ராஜாஜியை எதிர்ப்போர்! கும்பல்” என்றும் அணுக்குண்டுகள் வீசுவது தான் அஹிம்சையா? விசாரணையின்றியே தென்னவர் தீர்ப்பை வடவர் நிராகரிப்பதுதான் சத்தியமா? இத்தகைய ஜனநாயகத்தைக் கைக்கொண்டவர்கள் தான் மகாத்மாக்களா? இந்த மகாத்மாக்கள் நிரம்பியதுதான் ராம ராஜ்யமா?

நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தாலும் குற்றம் குற்றமே என்று கூறிய நக்கீரர் வழி வந்தவர்கள் என்று பெருமைகொள்ளும் நாம்கோழைகளாகி வடவர் குட்டக் குட்டக் குனிந்து கொடுத்துச்சாண்கதியடையும் ஈனச்செயலுக்கு இனியும் இடங்கொடுக்கலாமா?

திராவிடநாடு திராவிடருக்கானாலன்றி ஒரு இனம் மற்றொரு இனத்தைஒடுக்கும் கேடு ஒழியுமா?

திரிபுரா—திருப்பரங்குன்ற சம்பவங்கள் இதை நமக்குத்தெற்றென விளக்கவில்லையா?

அடிமையை ஒழித்த

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

லிங்கன். அதனால் நாற்பது லக்ஷம் மக்களின் அடிமைத்தனங்கள் சிதறடிக்கப்பட்டன. உள்நாட்டுச்சண்டையில் வடமண்டலத்தாரவெற்றி பெறவே அமளி ஓய்ந்து அமைதி நிலவத்தொடங்கிற்று. “குடியரசு, மக்களால், மக்களுக்காக ஆன ஆட்சி” என்பதையிலே நிறுத்தினான் ஆபிரகாம் லிங்கன்.

லிங்கனை வாழ்த்தாத பாட்டாளியின் நா வேகிடைபாது. அன்றுலிங்கனுக்கு இருந்த எதிர்ப்பு அவனது உயிரைக் கொள்ளை கொள்ள வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. அமளி அமைதியாக மாறினதின் அறிகுறியாகக்கொண்டாடப்பட்டவிழாவில் கலந்து கொண்டபோது அமெரிக்காவின் ஒப்பற்ற தலைவனான ஆபிரகாம் லிங்கன் கல்லாக்களிடம்கள் ஒரு வஞ்சுடப்பட்டான். வெறுக்குமுடிசையிலிருந்து வெள்ளைமாள்கைக்கு முயற்சிபால் முன்னேறிய வீரன் வீழ்த்தப்பட்டான். ஆறு அடிநான்குஅங்குலம் உயர்ந்த உருவம் சாய்த்தது. 1865-ம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்கள் 14-ம்நாள் லிங்கனின் உடல் எழுமையின் தோழர்களின் கண்ணீரால் நனைக்கப்பட்டது. வழக்கமாகநாடுதோறும் எரியவர்களுக்கு காகவாழ்ந்த வீரர்களை அழித்துத் தன் வெறியைத் தணித்துக்கொள்ள உலகிவரும் ஆணவள்ளம்மடைத்த கூட்டம் லிங்கனையும் அழித்தது. பிரபுக்கள் வீட்டின் ரொட்டித் துண்டிற்கு ஆசைப்பட்டிருப்பானாயின் அமெரிக்கா ஆபிரகாம் லிங்கனை அறிஞனாகக் கண்டிருக்காது, அடிமையாகவேகொண்டிருக்கும். லிங்கன் பெருங்குடிமக்களின் உடைமையை மட்டுமல்லாமல் உள்ளத்தையும் ஆண்டான். லிங்கன்தந்த தங்கக் கருத்துக்கள் மக்கள்மனதிலேஇன்னும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. லிங்கனின் உடல் கீழேசாயும் போது அவனது கடைசியுச்சுக் கடமையைச் செய்தது முடித்ததேன், களிப்புக்கொண்டேன், இனிக்கவிலையில்லை’ என்றுதான் வெளிவந்திருக்கும். கருத்திற்குப் பேரிட்டுக் கடமையைச்செய்து மறைந்த அந்த வீரனின் கல்வறை கற்பிக்கும் பாடம் அதுவாகத்தானிருக்கும்.

கலிங்க மாரிங்க
கலிங்க மாரிங்க

நிறம் காரம் மணத்தில் நிகரற்றது
இன்றே உங்கள் தேவைக்கு ஆர்டர் செய்யுங்கள்.

ராஜஸ்தான அனாசுமபெனி
தலைமையிலே நெருக்கி
பெரிமென்னை ஹைகிரேட்டேசனை